

לימוד יומי
משניות
זהר

בעידודו של
מו"ר הרה"צ שליט"א

יוצא לאור ע"י חסידי ברסלב
יבנאל עיר ברסלב
שומרי הלשון עיר השמחה

פרשת
פנחס תשפ"ו

ניתן להשיג בתיבה בכניסה להיכל מוהרא"ש
או שלח צרף למייל: breslevsheli1@gmail.com

נדפס לזכות נשמתו הטהורה

של כ"ק אדמו"ר עט"ר

מוהרא"ש

ר' אליעזר שלמה בן

ר' מנחם זאב זי"ע

לזכות מורנו ורבנו הרה"צ

ר' יצחק שמואל אהרן לעזער

שליט"א

יהי רצון שימשיך להנהיג את הקהילה הקדושה מתוך
בריאות איתנה ונחת מכל יצ"ח ותלמידיו

לזכות נשמתם הקדושה והטהורה של

רבי חייא ובניו חזקיה ויהודה

ולזכות

רב המנונא סבא ורב הונא ריש גלותא

טוב לומר לפני הקמוד :

הקמוד במשניות ובזהר הקדוש יהיה לעלוי השכינה הקדשה
ולחקל צערה, לעלוי כל נשמות ישראל שנפטרו מן העולם,
גאלה, ישועה, רפואה והצלחה לכלל נשמות ישראל
ברוחניות ובגשמיות, גלוי משיח צדקנו ברחמים ובגין בית
מקדשנו ותפארתנו במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון.

מסכת קדושין פרק ב

- אינה מקדשת. וכן היא שהטעתו: ד. האומר לשלוחו: 'צא וקדש לי אשה פלונית במקום פלוני', והלך וקדשה במקום אחר - אינה מקדשת; 'הרי היא במקום פלוני', וקדשה במקום אחר - הרי זו מקדשת: ה. המקדש את האשה, על מנת שאין עליה נדרים, ונמצאו עליה נדרים - אינה מקדשת; כנסה סתם ונמצאו עליה נדרים - תצא שלא בכתבה. על מנת שאין עליה מומין, ונמצאו בה מומין - אינה מקדשת; כנסה סתם, ונמצאו בה מומין - תצא שלא בכתבה. כל המומין הפוסלים בכהנים - פוסלים בנשים: ו. המקדש שתי נשים בשוה פרוטה, או אשה אחת בפחות משוה פרוטה, אף-על-פי ששלח סבלונות לאחר מפאן - אינה מקדשת, שמחמת קדושין הראשונים שלח. וכן קטן שקדש: ז. המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה כאחת - אינן מקדשות. ומעשה בחמש נשים, ובהן שתי אחיות, ולקט אחד כלכלה של תאנים, ושלחן היתה, ושל שביעית היתה, ואמר: 'הרי כלכם מקדשות לי בכלכלה זו', וקבלה אחת מהן על-ידי כלן - ואמרו חכמים: אין האחיות מקדשות: ח. המקדש בחלקו: בין קדשי-קדשים, בין קדשים קלים - אינה מקדשת. במעשר שני: בין שוגג בין מזיד - לא קדש; דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר: בשוגג - לא קדש, במזיד

א. האיש מקדש בו ובשלוחו. האשה מתקדשת בה ובשלוחה. האיש מקדש את בתו, כשהיא נערה, בו ובשלוחו. האומר לאשה: 'התקדשי לי בתמרה זו, התקדשי לי בזו', אם יש באחת מהן שוה פרוטה - מקדשת. ואם לאו - אינה מקדשת. 'בזו ובזו ובזו', אם יש שוה פרוטה בכלן - מקדשת. ואם לאו - אינה מקדשת. היתה אוכלת ראשונה ראשונה - אינה מקדשת, עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה: ב. 'התקדשי לי בכוס זה של יין', ונמצא של דבש; 'של דבש', ונמצא של יין; 'בדינר זה של כסף', ונמצא של זהב; 'של זהב', ונמצא של כסף; 'על מנת שאני עשיר', ונמצא עני; 'עני', ונמצא עשיר - אינה מקדשת. רבי שמעון אומר: אם הטעה לשבח - מקדשת: ג. 'על מנת שאני כהן', ונמצא לוי; 'לוי', ונמצא כהן; 'נתיין', ונמצא ממזר; 'ממזר', ונמצא נתיין; 'בן עיר', ונמצא בן כרך; 'בן כרך', ונמצא בן עיר; 'על מנת שביתי קרוב למרחץ', ונמצא רחוק; 'רחוק', ונמצא קרוב; 'על מנת שיש לי בת או שפחה גדלת', ואין לו; 'או על מנת שאין לי בנים', ויש לו; או: 'על מנת שיש לי, ואין לו - ובכלם אף-על-פי שאמרה: 'בלבי היתה להתקדש לו אף-על-פי כן'

'על מִנַּת שְׂאֲרָאךְ מֵאֲתִים זֹזוּ' - הָרִי זֹ
 מִקְדָּשֶׁת וַיִּרְאָה לָּהּ. וְאִם הִרְאָה עַל
 הַשְּׁלֶחֶן - אֵינָהּ מִקְדָּשֶׁת: ג. 'על מִנַּת
 שֵׁישׁ לִי בֵּית-כּוֹר עֶפְרָ' - הָרִי זֹ מִקְדָּשֶׁת
 וַיֵּשׁ לוֹ. 'על מִנַּת שֵׁישׁ לִי בְּמִקּוֹם
 פְּלוֹנִי', אִם יֵשׁ לוֹ בְּאוֹתוֹ מִקּוֹם -
 מִקְדָּשֶׁת. וְאִם לֹא - אֵינָהּ מִקְדָּשֶׁת. 'על
 מִנַּת שְׂאֲרָאךְ בֵּית-כּוֹר עֶפְרָ' - הָרִי זֹ
 מִקְדָּשֶׁת וַיִּרְאָנָהּ. וְאִם הִרְאָה בְּבִקְעָה -
 אֵינָהּ מִקְדָּשֶׁת: ד. רַבִּי מֵאִיר אָמַר: כָּל
 תְּנָאֵי שְׂאִינֹו כְּתַנָּאֵי בְּנֵי גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן -
 אֵינֹו תְּנָאֵי, שְׂנַאֲמַר (בְּמִדְבָּר לֵב, כֹּט):
 "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִם יַעֲבֹרוּ בְּנֵי-גֹד
 וּבְנֵי-רְאוּבֵן", וּכְתִיב (שָׁם, שָׁם ל):
 "וְאִם לֹא יַעֲבֹרוּ חֲלוּצִים". רַבִּי חֲנִינָא
 בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר: צָרִיךְ הָיָה הַדָּבָר
 לְאָמְרוֹ, שְׂאֵלְמָלָא כֵּן, יֵשׁ בְּמִשְׁמַע
 שְׂאֵפְלוֹ בְּאַרְץ-כְּנַעַן לֹא יִנְחָלוּ: ה.
 הַמִּקְדָּשׁ אֶת הָאִשָּׁה וְאָמַר: 'כֶּסֶבּוֹר
 הָיִיתִי שֶׁהִיא כְּהֵנָּת', וְהָרִי הִיא לוֹיָהּ;
 'לוֹיָהּ', וְהָרִי הִיא כְּהֵנָּת; 'עֲנִיָּה', וְהָרִי
 הִיא עֲשִׂירָה; 'עֲשִׂירָה', וְהָרִי הִיא עֲנִיָּה
 - הָרִי זֹ מִקְדָּשֶׁת, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הִטְעֵתוּ.
 הָאֹמֵר לְאִשָּׁה: 'הָרִי אֶת מִקְדָּשֶׁת לִי
 לְאַחַר שְׂאֲתַגִּיר', אוּ: 'לְאַחַר שְׂתַתְּגִירִי',
 'לְאַחַר שְׂאֲשַׁחֲרֶר', אוּ: 'לְאַחַר
 שְׂתַשְׁתַּחֲרֶרִי', 'לְאַחַר שְׂיָמוֹת בְּעֲלִיךְ',
 אוּ: 'לְאַחַר שְׂתָמוֹת אַחֻוֹתֶיךְ', 'לְאַחַר
 שְׂיַחֲלֶץ לֶיךָ יְבָמֶיךָ' - אֵינָהּ מִקְדָּשֶׁת. וְכֵן
 הָאֹמֵר לְחֻבְרוֹ: 'אִם יִלְדָּה אֶשְׁתְּךָ
 נִקְבָּה, הָרִי הִיא מִקְדָּשֶׁת לִי' - אֵינָהּ

- קִדְשׁ. וּבַהֲקִדְשׁ: בְּמִזִּיד - קִדְשׁ,
 וּבְשׁוּגָג - לֹא קִדְשׁ; דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי
 יְהוּדָה אָמַר: בְּשׁוּגָג - קִדְשׁ, בְּמִזִּיד -
 לֹא קִדְשׁ: ט. הַמִּקְדָּשׁ בְּעֶרְלָה, בְּכֻלָּאֵי-
 הַכֹּרֶם, בְּשׁוֹר הַנֶּסְקָל, וּבְעֶגְלָה עֲרוּפָה,
 בְּצַפְרֵי מְצָרַע, וּבְשֶׁעַר נְזִיר, וּבְכַפֹּטֶר-
 חֲמוֹר, וּבְבֶשֶׂת בְּחֹלֶב, וּבְחֹלִין שְׁנִשְׁחָטוּ
 בְּעִזָּרָה - אֵינָהּ מִקְדָּשֶׁת. מִכָּרֶן וְקִדְשׁ
 בְּדַמִּיהֶן - מִקְדָּשֶׁת: י. הַמִּקְדָּשׁ
 בְּתֵרוֹמוֹת, וּבְמַעֲשְׂרוֹת, וּבְמִתְנוֹת, וּבְמִי
 חֲטָאת, וּבְאֶפֶר חֲטָאת - הָרִי זֹ מִקְדָּשֶׁת,
 וְאֵפְלוֹ יִשְׂרָאֵל:

מִסְכַּת קִדּוּשֵׁין פֶּרֶק ג

א. הָאֹמֵר לְחֻבְרוֹ: 'צֵא וְקִדְשׁ לִי אִשָּׁה
 פְּלוֹנִית', וְהִלֵּךְ וְקִדְשָׁהּ לְעֶצְמוֹ -
 מִקְדָּשֶׁת. וְכֵן הָאֹמֵר לְאִשָּׁה: 'הָרִי אֶת
 מִקְדָּשֶׁת לִי לְאַחַר שְׁלֹשִׁים יוֹם', וּבֹא
 אַחַר וְקִדְשָׁהּ בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים יוֹם -
 מִקְדָּשֶׁת לְשָׁנִי. בְּתֵי-יִשְׂרָאֵל לִכְהֵן -
 תֹּאכַל בְּתֵרוֹמָה. 'מַעֲכָשִׁיו וְלֹא אַחַר
 שְׁלֹשִׁים יוֹם', וּבֹא אַחַר וְקִדְשָׁהּ בְּתוֹךְ
 שְׁלֹשִׁים יוֹם - מִקְדָּשֶׁת וְאֵינָהּ מִקְדָּשֶׁת.
 בְּתֵי-יִשְׂרָאֵל לִכְהֵן אוּ בְּתֵי-יִשְׂרָאֵל -
 לֹא תֹאכַל בְּתֵרוֹמָה: ב. הָאֹמֵר לְאִשָּׁה:
 'הָרִי אֶת מִקְדָּשֶׁת לִי עַל מִנַּת שְׂאֲתָן לָךְ
 מֵאֲתִים זֹזוּ' - הָרִי זֹ מִקְדָּשֶׁת, וְהוּא יִתֵּן.
 'עַל מִנַּת שְׂאֲתָן לָךְ מִכָּאֵן וְעַד שְׁלֹשִׁים
 יוֹם', נִתֵּן לָהּ בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים - מִקְדָּשֶׁת.
 וְאִם לֹא - אֵינָהּ מִקְדָּשֶׁת. 'עַל מִנַּת שֵׁישׁ
 לִי מֵאֲתִים זֹזוּ' - הָרִי זֹ מִקְדָּשֶׁת וַיֵּשׁ לוֹ.

מִן הַקְטָנָה שֶׁבְּקִטְנוֹת, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר;
 רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר: כִּלְכֵן מִתְּרוֹת, חוּץ מִן
 הַגְּדוּלָה שֶׁבְּגְדוּלוֹת. 'קִדְשֵׁתִי אֶת בְּתִי
 הַקְטָנָה, וְאֵינִי יוֹדֵעַ אִם קְטָנָה
 שֶׁבְּקִטְנוֹת, אוֹ קְטָנָה שֶׁבְּגְדוּלוֹת, אוֹ
 גְּדוּלָה שֶׁבְּקִטְנוֹת, שֶׁהִיא קְטָנָה מִן
 הַקְטָנוֹת שֶׁבְּגְדוּלוֹת' - כִּלְכֵן אֶסוּרוֹת חוּץ
 מִן הַגְּדוּלָה שֶׁבְּגְדוּלוֹת, דְּבָרֵי רַבִּי
 מֵאִיר; רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר: כִּלְכֵן מִתְּרוֹת חוּץ
 מִן הַקְטָנָה שֶׁבְּקִטְנוֹת: י. הָאוֹמֵר
 לְאִשָּׁה: 'קִדְשֵׁתִיךְ', וְהִיא אוֹמֶרֶת: 'לֹא
 קִדְשֵׁתִנִּי' - הוּא אֶסוּר בְּקִרְוֹבוֹתֶיהָ, וְהִיא
 מִתְּרֵת בְּקִרְוֵבֶיהָ. הִיא אוֹמֶרֶת:
 'קִדְשֵׁתִנִּי', וְהוּא אוֹמֵר: 'לֹא קִדְשֵׁתִיךְ' -
 הוּא מִתְּרֵת בְּקִרְוֹבוֹתֶיהָ, וְהִיא אֶסוּרָה
 בְּקִרְוֵבֶיהָ. 'קִדְשֵׁתִיךְ', וְהִיא אוֹמֶרֶת: 'לֹא
 קִדְשֵׁתִי אֶלָּא בְּתִי' - הוּא אֶסוּר בְּקִרְוֹבוֹת
 גְּדוּלָה, וּגְדוּלָה מִתְּרֵת בְּקִרְוֵבֶיהָ; הוּא
 מִתְּרֵת בְּקִרְוֹבוֹת קְטָנָה, וְקְטָנָה מִתְּרֵת
 בְּקִרְוֵבֶיהָ: יא. 'קִדְשֵׁתִי אֶת בְּתִיךְ', וְהִיא
 אוֹמֶרֶת: 'לֹא קִדְשֵׁתִי אֶלָּא אוֹתִי' - הוּא
 אֶסוּר בְּקִרְוֹבוֹת קְטָנָה, וְקְטָנָה מִתְּרֵת
 בְּקִרְוֵבֶיהָ; הוּא מִתְּרֵת בְּקִרְוֹבוֹת גְּדוּלָה
 וּגְדוּלָה אֶסוּרָה בְּקִרְוֵבֶיהָ: יב. כֹּל מְקוֹם
 שֶׁיֵּשׁ קְדוּשִׁין וְאֵין עֲבֵרָה - הַיּוֹלֵד הוֹלֵךְ
 אַחֵר הַזֵּכֶר; וְאֵיזוֹ? זוֹ כַּהֲנָת, לוֹיָהּ,
 וְיִשְׂרָאֵלִית, שֶׁנִּשְׂאֵת לְכַהֵן, וְלִלְוִי,
 וְלִיִּשְׂרָאֵל. וְכֹל מְקוֹם שֶׁיֵּשׁ קְדוּשִׁין וְיֵשׁ
 עֲבֵרָה - הַיּוֹלֵד הוֹלֵךְ אַחֵר הַפְּגוּם. וְאֵיזוֹ?
 זוֹ אֶלְמָנָה לְכַהֵן גָּדוֹל, גְּרוּשָׁה וְחִלוּצָה
 לְכַהֵן הַדְּיוּט, מִמְּזֻרֵת וּנְתִינָה לְיִשְׂרָאֵל,

מִקְדָּשֶׁת. אִם הֵיְתָה אִשֶּׁת חֵבְרוֹ מִעֵבֶרֶת
 וְהֵפֶר עֲבֵרָה - דְּבָרֵיו קִיָּמִין. וְאִם יִלְדָה
 נִקְבָה - מִקְדָּשֶׁת: ו. הָאוֹמֵר לְאִשָּׁה:
 'הֲרִי אֶת מִקְדָּשֶׁת לִי, עַל מְנַת שְׂאֵדְבָר
 עָלֶיךָ לְשִׁלְטוֹן, וְאֶעֱשֶׂה עִמָּךְ כְּפוּעֵל';
 דָּבָר עָלֶיהָ לְשִׁלְטוֹן, וְעֵשֶׂה עִמָּה כְּפוּעֵל
 - מִקְדָּשֶׁת. וְאִם לָאו - אֵינָה מִקְדָּשֶׁת.
 'עַל מְנַת שְׂרִיצָה אֲבֵא', רָצָה הָאָב -
 מִקְדָּשֶׁת. וְאִם לָאו - אֵינָה מִקְדָּשֶׁת. מֵת
 הָאָב - הֲרִי זוֹ מִקְדָּשֶׁת. מֵת הַבֶּן -
 מִלְמַדִּין הָאָב לוֹמֵר שְׂאֵינּוּ רוֹצֵה: ז.
 'קִדְשֵׁתִי אֶת בְּתִי וְאֵינִי יוֹדֵעַ לְמִי
 קִדְשֵׁתֶיהָ', וּבֵא אֶחָד וְאָמַר: 'אֲנִי
 קִדְשֵׁתֶיהָ' - נֶאֱמַן. זֶה אָמַר: 'אֲנִי
 קִדְשֵׁתֶיהָ', וְזֶה אָמַר: 'אֲנִי קִדְשֵׁתֶיהָ' -
 שְׁנֵיהֶם נוֹתְנִים גִּט. וְאִם רָצוּ - אֶחָד נוֹתֵן
 גִּט, וְאֶחָד כּוֹנֵס: ח. 'קִדְשֵׁתִי אֶת בְּתִי',
 'קִדְשֵׁתֶיהָ וְגִרְשֵׁתֶיהָ כְּשֶׁהִיא קְטָנָה',
 וְהֲרִי הִיא קְטָנָה - נֶאֱמַן. 'קִדְשֵׁתֶיהָ
 וְגִרְשֵׁתֶיהָ כְּשֶׁהִיא קְטָנָה', וְהֲרִי הִיא
 גְּדוּלָה - אֵינּוּ נֶאֱמַן. 'נִשְׁבִּית וּפְדִיתֶיהָ',
 בֵּין שֶׁהִיא קְטָנָה, בֵּין שֶׁהִיא גְּדוּלָה -
 אֵינּוּ נֶאֱמַן. מִי שֶׁאָמַר בְּשַׁעַת מִיתָתוֹ:
 'יֵשׁ לִי בָּנִים' - נֶאֱמַן. 'יֵשׁ לִי אַחִים' -
 אֵינּוּ נֶאֱמַן. הַמְּקַדֵּשׁ אֶת בְּתוֹ סֵתָם, אֵין
 הַבוֹגְרוֹת בְּכָלֵל: ט. מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׁתֵּי כְּתִי
 בָּנוֹת מִשְׁתֵּי נָשִׁים, וְאָמַר: 'קִדְשֵׁתִי אֶת
 בְּתִי הַגְּדוּלָה, וְאֵינִי יוֹדֵעַ אִם גְּדוּלָה
 שֶׁבְּגְדוּלוֹת, אוֹ גְּדוּלָה שֶׁבְּקִטְנוֹת, אוֹ
 קְטָנָה שֶׁבְּגְדוּלוֹת, שֶׁהִיא גְּדוּלָה מִן
 הַגְּדוּלָה שֶׁבְּקִטְנוֹת - כִּלְכֵן אֶסוּרוֹת, חוּץ

כהנת - צריך לבדק אחריה ארבע
 אמהות שהן שמונה: אמה ואם אמה,
 ואם אבי אמה ואמה, ואם אביה ואמה,
 ואם אבי אביה ואמה. לוייה וישראלית
 - מוסיפין עליהן עוד אחת: ה. אין
 בודקין לא מן המזבח ולמעלה, ולא מן
 הדוכן ולמעלה, ולא מן סנהדרין
 ולמעלה. וכל שהחזקו אבותיו משוטרי
 הרבים וגבאי צדקה - משיאין לכהנה
 ואינו צריך לבדק אחריהן. רבי יוסי
 אומר: אף מי שהיה חתום עד בערכי
 הישנה של צפורי. רבי חנינא בן
 אנטיגנוס אומר: אף מי שהיה מכתב
 באסטרטיא של מלך: ו. בת חלל זכר
 פסולה מן הכהנה לעולם. ישראל
 שנשא חללה - בתו פשרה לכהנה. חלל
 שנשא בת ישראל - בתו פסולה לכהנה.
 רבי יהודה אומר: בת גר זכר - כבת חלל
 זכר: ז. רבי אליעזר בן יעקב אומר:
 ישראל שנשא גיורת - בתו פשרה
 לכהנה. וגר שנשא בת ישראל - בתו
 פשרה לכהנה. אבל גר שנשא גיורת -
 בתו פסולה לכהנה. אחד גר ואחד
 עבדים משחררים, אפלו עד עשרה
 דורות, עד שתהא אמו מישראל. רבי
 יוסי אומר: אף גר שנשא גיורת - בתו
 פשרה לכהנה: ח. האומר: 'בני זה
 ממזר' - אינו נאמן. ואפלו שניהם
 אומרים על העבר שבמעיה: 'ממזר
 הוא' - אינם נאמנים. רבי יהודה אומר:
 נאמנים: ט. מי שנתן רשות לשלוחו

בת ישראל לממזר ולנתינ. וכל מי שאין
 לה עליו קדושין, אבל יש לה על
 אחרים קדושין - הולד ממזר; ואיזה?
 זה הבא על אחת מפל העריות שבתורה.
 וכל מי שאין לה לא עליו ולא על
 אחרים קדושין - הולד כמותה. ואיזה?
 זה ולד שפחה ונכרית: יג. רבי טרפון
 אומר: יכולין ממזרים לטהר. כיצד?
 ממזר שנשא שפחה - הולד עבד.
 שחררו - נמצא הבן בן-חורין. רבי
 אליעזר אומר: הרי זה עבד ממזר:

מסכת קדושין פרק ד

א. עשרה יוחסין עלו מבבל: כהני,
 לויי, ישראלי, חללי, גרי, וחרורי,
 ממזרי, נתיני, שתוקי, ואסופי. כהני,
 לויי, וישראלי - מתרים לבא זה בזה.
 לויי, ישראלי, חללי, גרי, וחרורי -
 מתרים לבא זה בזה. גרי, וחרורי,
 ממזרי, ונתיני, שתוקי, ואסופי - כלם
 מתרין לבא זה בזה: ב. ואלו הם
 שתוקי? כל שהוא מכיר את אמו, ואינו
 מכיר את אביו. אסופי? כל שנאסף מן
 השוק, ואינו מכיר לא אביו ולא אמו.
 אבא שאול היה קורא לשתוקי: בדוקי:
 ג. כל האסורים לבא בקהל - מתרים
 לבא זה בזה; רבי יהודה אוסר. רבי
 אליעזר אומר: ודאן בודאן - מתר.
 ודאן בספקן, וספקן בודאן, וספקן
 בספקן - אסור. ואלו הן הספקות?
 שתוקי, אסופי, וכותי: ד. הנושא אשה

סופרים, ולא תלמד אשה סופרים. רבי אליעזר אומר: אף מי שאין לו אשה - לא ילמד סופרים: יד. רבי יהודה אומר: לא ירעה רוק בהמה, ולא יישנו שני רוקים בטלית אחת; וחכמים מתירין. כל שעסקו עם הנשים - לא יתיחד עם הנשים. ולא ילמד אדם את בנו אמנות בין הנשים. רבי מאיר אומר: לעולם ילמד אדם את בנו אמנות נקיה וקלה, ויתפלל למי שהעשר והנכסים שלו, שאין אמנות שאין בה עניות ועשירות, שלא עניות מן האמנות, ולא עשירות מן האמנות, אלא הכל לפי זכותו. רבי שמעון בן אלעזר אומר: ראית מימך חיה ועוף שיש להם אמנות? והן מתפרנסין שלא בצער; והלא לא נבראו אלא לשמשני, ואני נבראתי לשמש את קוני, אינו דין שאתפרנס שלא בצער? אלא שהרעותי מעשי וקפחתי את פרנסתי. אבא גרין איש צידן אומר משום אבא גריא: לא ילמד אדם את בנו - חמר, גמל, ספר, ספן, רועה, וחנוני; שאמנותן אמנות לסטים. רבי יהודה אומר משמו: החמרים - רבן רשעים. והגמלין - רבן פשרים. הספנין - רבן חסידים. טוב שברופאים - לגיהנם. והכשר שבטבחים - שתפו של עמלק. רבי נהוראי אומר: מניח אני כל אמניות שבעולם, ואיני מלמד את בני אלא תורה, שאדם אוכל משכרה בעולם

לקדש את בתו, והלך הוא וקדשה: אם שלו קדמו - קדושיו קדושין. ואם של שלוחו קדמו - קדושיו קדושין. ואם אינו ידוע - שניהם נותנים גט. ואם רצו - אחד נותן גט ואחד פונס. וכן האשה שנתנה רשות לשלוחה לקדשה, והלכה וקדשה את עצמה, אם שלה קדמו - קדושיה קדושין. ואם של שלוחה קדמו - קדושיו קדושין. ואם אינו ידוע - שניהם נותנין לה גט. ואם רצו - אחד נותן לה גט, ואחד פונס: י. מי שיצא הוא ואשתו למדינת הים, ובא הוא ואשתו ובניו ואמר: 'אשה שיצאת עמי למדינת הים, הרי היא זו ואלו בניה' - אינו צריך להביא ראיה, לא על האשה ולא על הבנים. 'מתה ואלו בניה' - מביא ראיה על הבנים, ואינו מביא ראיה על האשה: יא. 'אשה נשאתי במדינת הים, הרי היא זו ואלו בניה' - מביא ראיה על האשה, ואינו צריך להביא ראיה על הבנים. 'מתה ואלו בניה' - צריך להביא ראיה על האשה ועל הבנים: יב. לא יתיחד אדם עם שתי נשים, אבל אשה אחת מתיחדת עם שני אנשים. רבי שמעון אומר: אף איש אחד מתיחד עם שתי נשים, בזמן שאשתו עמו, וישן עמהם בפנדקי, מפני שאשתו משמרתו. מתיחד אדם עם אמו ועם בתו, וישן עמהם בקרוב בשר. ואם הגדילו - זו ישנה בכסותה, וזה ישן בכסותו: יג. לא ילמד אדם רוק

בשמירתו - הכשרתי את נזקו. הכשרתי במקצת נזקו - חבתי בתשלומין כהכשר כל נזקו. נכסים שאין בהם מעילה, נכסים של בני ברית, נכסים המיוחדים, ובכל מקום, חוץ מרשות המיוחדת למזיק ורשות הנזק והמזיק; וכשהזיק - חב המזיק לשלם תשלומי נזק במיטב הארץ: ג. שום כסף, ושוה כסף, בפני בית-דין, ועל-פי עדים בני-חורין בני ברית; והנשים בכלל הנזק. והנזק והמזיק בתשלומין: ד. חמשה תמין וחמשה מועדין: הבהמה אינה מועדת לא לגח, ולא לגף, ולא לשך, ולא לרביץ, ולא לבעט. השן מועדת לאכל את הראוי לה; הרגל מועדת לשבר בדרך הלוכה; ושור המועד; ושור המזיק ברשות הנזק; והאדם. הזאב והארי והדב והנמר והברדלס והנחש - הרי אלו מועדין. רבי אליעזר אומר: בזמן שהן בני תרבות - אינן מועדין; והנחש מועד לעולם. מה בין תם למועד? אלא שהתם משלם חצי נזק מגופו, ומועד משלם נזק שלם מן העליה:

מסכת בבא קמא פרק ב

א. כיצד הרגל מועדת? לשבר בדרך הלוכה. הבהמה מועדת להלך כדרךה ולשבר. היתה מבעטת, או שהיו צרורות מנתזין מתחת רגליה, ושברה את הכלים - משלם חצי נזק. דרסה על

הזה, והקרן קימת לעולם הבא. ושאר כל אמניות אינן כן; כשאדם בא לידי חלי, או לידי זקנה, או לידי יסורין, ואינו יכול לעסק במלאכתו - הרי הוא מת ברעב. אבל התורה אינה כן - אלא משמרתו מכל רע בנערותו, ונותנת לו אחרית ותקוה בזקנותו. בנערותו מהו אומר (ישעיה מ, לא): "וקוי ה' יחליפו כח". בזקנותו מהו אומר (תהלים צב, טו): "עוד ינובון בשיבה". וכן הוא אומר באברהם אבינו עליו השלום (בראשית כד, א): "ואברהם זקן... וה' ברח את אברהם בכל". מצינו שעשה אברהם אבינו את כל התורה כלה, עד שלא נתנה, שנאמר (שם כו, ה): "עקב אשר שמע אברהם בקלי, וישמר משמרתו מצותי חקותי ותורתיו":

סליק לה מסכת קדושין,

וכלא סדר נשים בסיעתא דשמיא;

מסכת בבא קמא פרק א

א. ארבעה אבות נזיקים: השור והבור והמבעה וההבער. לא הרי השור כהרי המבעה, ולא הרי המבעה כהרי השור; ולא זה וזה, שיש בהן רוח-חיים, כהרי האש שאין בו רוח חיים; ולא זה וזה, שדרךן לילך ולהזיק, כהרי הבור שאין דרכו לילך ולהזיק; הצד השוה שבהן: שדרךן להזיק ושמירתן עליה; וכשהזיק - חב המזיק לשלם תשלומי נזק במיטב הארץ: ב. כל שחבתי

בְּרִשׁוֹת־הַרְבִּים - מְשַׁלֵּם חֲצֵי נֶזֶק.
 בְּרִשׁוֹת הַנֶּזֶק - רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר: נֶזֶק
 שָׁלֵם, וְחֻכְמִים אוֹמְרִים: חֲצֵי נֶזֶק. אָמַר
 לָהֶם רַבִּי טַרְפוֹן: וּמָה בְּמָקוֹם שֶׁהִקְלָה עַל
 הַשֵּׁן וְעַל הַרְגֵּל בְּרִשׁוֹת־הַרְבִּים, שֶׁהוּא
 פְּטוּר - הֶחֱמִיר עֲלֵיהֶם בְּרִשׁוֹת הַנֶּזֶק
 לְשֵׁלֵם נֶזֶק שָׁלֵם. מָקוֹם שֶׁהֶחֱמִיר עַל
 הַקָּרָן בְּרִשׁוֹת־הַרְבִּים לְשֵׁלֵם חֲצֵי נֶזֶק,
 אֵינּוּ דִין שֶׁנֶּחֱמִיר עָלֶיהָ בְּרִשׁוֹת הַנֶּזֶק
 לְשֵׁלֵם נֶזֶק שָׁלֵם? אָמְרוּ לוֹ: דִּיּוּ לִבָּא מִן
 הַדִּין לְהִיּוֹת כְּנִדּוֹן: מָה בְּרִשׁוֹת־הַרְבִּים
 חֲצֵי נֶזֶק - אַף בְּרִשׁוֹת הַנֶּזֶק חֲצֵי נֶזֶק.
 אָמַר לָהֶם: אֲנִי לֹא אֶדּוֹן קָרָן מִקָּרָן, אֲנִי
 אֶדּוֹן קָרָן מִרְגֵּל. וּמָה בְּמָקוֹם שֶׁהִקְלָה עַל
 הַשֵּׁן וְעַל הַרְגֵּל בְּרִשׁוֹת־הַרְבִּים, הֶחֱמִיר
 בְּקָרָן. מָקוֹם שֶׁהֶחֱמִיר עַל הַשֵּׁן וְעַל
 הַרְגֵּל בְּרִשׁוֹת הַנֶּזֶק, אֵינּוּ דִין שֶׁנֶּחֱמִיר
 בְּקָרָן? אָמְרוּ לוֹ: דִּיּוּ לִבָּא מִן הַדִּין
 לְהִיּוֹת כְּנִדּוֹן. מָה בְּרִשׁוֹת־הַרְבִּים חֲצֵי
 נֶזֶק - אַף בְּרִשׁוֹת הַנֶּזֶק חֲצֵי נֶזֶק: ו. אָדָם
 מוּעֵד לְעוֹלָם, בֵּין שׁוֹגֵג, בֵּין מַזִּיד, בֵּין
 עַר, בֵּין יָשָׁן. סָמָא אֶת עֵינַי חִבְרוּ וְשִׁבְּרָה
 אֶת הַפְּלִים - מְשַׁלֵּם נֶזֶק שָׁלֵם:

מִסֵּכֶת בְּבֵאֵר־קָמָא פֶּרֶק ג

א. הַמְנִיחַ אֶת הַכֹּד בְּרִשׁוֹת־הַרְבִּים, וּבֵאֵר
 אַחֵר וְנִתְקַל בָּהּ וְשִׁבְּרָה - פְּטוּר. וְאִם
 הִזְקָה בָּהּ - בְּעַל הַחֲבִית חַיֵּב בְּנִזְקוֹ.
 נִשְׁבְּרָה כְּדוֹ בְּרִשׁוֹת־הַרְבִּים, וְהִחְלַק
 אֶחָד בְּמִים, אוֹ שִׁלְקָה בַּחֲרָסִיָּה - חַיֵּב.
 רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: בְּמִתְכַּוֵּן - חַיֵּב. בְּאֵינּוּ

הַכְּלִי וְשִׁבְּרָתוֹ, וְנִפְּלָה עַל כְּלִי אַחֵר
 וְשִׁבְּרוּ - עַל הָרֵאשׁוֹן מְשַׁלֵּם נֶזֶק שָׁלֵם,
 וְעַל הָאֲחֵרוֹן מְשַׁלֵּם חֲצֵי נֶזֶק.
 הַתְּרַנְגּוּלִים מוּעֲדִין לְהִלָּךְ כְּדִרְכָן
 וְלִשְׁבֹּר. הִיָּה דְלִיל קָשׁוּר בְּרִגְלָיו, אוֹ
 שֶׁהִיָּה מִהֵדֶס וּמִשְׁבֵּר אֶת הַכְּלִים -
 מְשַׁלֵּם חֲצֵי נֶזֶק: ב. כִּי־צַד הַשֵּׁן מוּעֲדֶת?
 לְאֹכֵל אֶת הָרְאוּי לָהּ. הַבְּהֵמָה מוּעֲדֶת
 לְאֹכֵל פְּרוֹת וִירְקוֹת; אֲכָלָה כְּסוֹת אוֹ
 כְּלִים - מְשַׁלֵּם חֲצֵי נֶזֶק. בְּמָה דְבָרִים
 אֲמוּרִים? בְּרִשׁוֹת הַנֶּזֶק, אֲבָל בְּרִשׁוֹת־
 הַרְבִּים - פְּטוּר; וְאִם נִהְיִית - מְשַׁלֵּם מָה
 שֶׁנִּהְיִית; כִּי־צַד מְשַׁלֵּם מָה שֶׁנִּהְיִית?
 אֲכָלָה מִתּוֹךְ הֶרְחָבָה - מְשַׁלֵּם מָה
 שֶׁנִּהְיִית. מִצְדֵי הֶרְחָבָה - מְשַׁלֵּם מָה
 שֶׁהִזִּיקָה. מִפֶּתַח הַחֲנוּת - מְשַׁלֵּם מָה
 שֶׁנִּהְיִית. מִתּוֹךְ הַחֲנוּת - מְשַׁלֵּם מָה
 שֶׁהִזִּיקָה: ג. הַכְּלָב וְהַגְּדִי שֶׁקָּפְצוּ
 מִרֵּאשׁ הַגַּג וְשִׁבְּרוּ אֶת הַכְּלִים - מְשַׁלֵּם
 נֶזֶק שָׁלֵם, מִפְּנֵי שֶׁהֵן מוּעֲדִין. הַכְּלָב
 שֶׁנִּטַּל חֲרָרָה וְהִלָּךְ לְגַדִּישׁ, אֲכָל אֶת
 הַחֲרָרָה וְהִדְלִיק אֶת הַגְּדִישׁ - עַל הַחֲרָרָה
 מְשַׁלֵּם נֶזֶק שָׁלֵם, וְעַל הַגְּדִישׁ מְשַׁלֵּם
 חֲצֵי נֶזֶק: ד. אֵיזָה הוּא תָם, וְאֵיזָה הוּא
 מוּעֵד? מוּעֵד - כָּל שֶׁהֶעִידוּ בוֹ שְׁלֵשָׁה
 יָמִים. וְתָם - מִשִּׁיחֲזוֹר בוֹ שְׁלֵשָׁה יָמִים;
 דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר:
 מוּעֵד - שֶׁהֶעִידוּ בוֹ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים; וְתָם
 - כָּל שֶׁיְהִי הַתִּינוּקוֹת מִמִּשְׁמֵשִׁין בוֹ
 וְאֵינּוּ נוֹגֵחַ: ה. שׁוֹר הַמְזִיק בְּרִשׁוֹת הַנֶּזֶק
 כִּי־צַד? נִגַּח, נִגְּף, נִשָּׁךְ, רָבֵץ, בְּעֵט,

המבקע ברשות היחיד והזיק ברשות הרבים, ברשות הרבים והזיק ברשות היחיד, ברשות היחיד והזיק ברשות היחיד אחר - חייב: ח. שני שורים תמים שחבלו זה את זה - משלמים במותר חצי נזק. שניהם מועדים - משלמים במותר נזק שלם. אחד תם ואחד מועד: מועד בתם - משלם במותר נזק שלם; תם במועד - משלם במותר חצי נזק. וכן שני אנשים שחבלו זה בזה - משלמים במותר נזק שלם. אדם במועד ומועד באדם - משלם במותר נזק שלם. אדם בתם ותם באדם: אדם בתם - משלם במותר נזק שלם, תם באדם - משלם במותר חצי נזק. רבי עקיבא אומר: אף תם שחבל באדם - משלם במותר נזק שלם: ט. שור שוה מנה שנגח שור שוה מאתים, ואין הנבלה יפה כלום - נוטל את השור. שור שוה מאתים שנגח שור שוה מאתים, ואין הנבלה יפה כלום - אמר רבי מאיר: על זה נאמר (שמות כא, לה): "ומכרו את השור החי, וחצו את כספו". אמר לו רבי יהודה: וכן הלכה; קימף "ומכרו את השור החי וחצו את כספו", ולא קימף "וגם את המת יחצו", ואיזה? זה שור שוה מאתים שנגח שור שוה מאתים, והנבלה יפה חמשים זוז - שזה נוטל חצי החי וחצי המת, וזה נוטל חצי החי וחצי המת: י. יש חייב על מעשה שורו ופטור על מעשה עצמו, פטור על

מתכוין - פטור: ב. השופך מים ברשות הרבים, והזק בהן אחר - חייב בנזקו. המצניע את הקוץ, ואת הזכוכית, והגודר את גדרו בקוצים, וגדר שנפל לרשות הרבים, והזקו בהן אחרים - חייב בנזקן: ג. המוציא את תבנו ואת קשו לרשות הרבים לזבלים, והזק בהן אחר - חייב בנזקו; וכל הקודם בהן זכה. רבן שמעון בן גמליאל אומר: כל המקלקלין ברשות הרבים והזיקו - חייבין לשלם; וכל הקודם בהן זכה. ההופך את הגלל ברשות הרבים, והזק בהן אחר - חייב בנזקו: ד. שני קדרין שהיו מהלכין זה אחר זה, ונתקל הראשון ונפל, ונתקל השני בראשון - הראשון חייב בנזקי שני: ה. זה בא בחביתו, וזה בא בקורתו, נשברה פדו של זה בקורתו של זה - פטור, שלזה רשות להלך, ולזה רשות להלך. היה בעל הקורה ראשון, ובעל החבית אחרון, נשברה חבית בקורה - פטור בעל הקורה. ואם עמד בעל הקורה - חייב. ואם אמר לבעל החבית: 'עמד'! - פטור. היה בעל החבית ראשון, ובעל הקורה אחרון, נשברה חבית בקורה - חייב. ואם עמד בעל חבית - פטור. ואם אמר לבעל קורה: 'עמד'! - חייב. וכן זה בא בנרו, וזה בפשתנו: ו. שנים שהיו מהלכין ברשות הרבים: אחד רץ ואחד מהלך, או שהיו שניהם רצים, והזיקו זה את זה - שניהם פטורין: ז.

הגדול ומועד את הקטן - המוציא מחברו עליו הראיה:

מסכת בבא קמא פרק ד

א. שור שנגח ארבעה וחמשה שורים זה אחר זה - ישלם לאחרון שבהם. ואם יש בו מותר - יחזיר לשלפניו. ואם יש בו מותר - יחזיר לשלפני פניו. והאחרון אחרון נשפר; דברי רבי מאיר. רבי שמעון אומר: שור שוה מאתים שנגח שור שוה מאתים, ואין הנבלה יפה כלום - זה נוטל מנה וזה נוטל מנה. חזר ונגח שור אחר שוה מאתים - האחרון נוטל מנה, ושלפניו - זה נוטל חמשים וזה נוטל חמשים זוז. חזר ונגח שור אחר שוה מאתים - האחרון נוטל מנה; ושלפניו - חמשים זוז. ושנים הראשונים - דינר זהב: ב. שור שהוא מועד למינו ואינו מועד לשאינו מינו, מועד לאדם ואינו מועד לבהמה, מועד לקטנים ואינו מועד לגדולים: את שהוא מועד לו - משלם נזק שלם, ואת שאינו מועד לו - משלם חצי נזק. אמרו לפני רבי יהודה: הרי שהיה מועד לשבתות ואינו מועד לחל? אמר להם: לשבתות - משלם נזק שלם, לימות החל - משלם חצי נזק. אימתי הוא תם? משיחזר בו שלשה ימי שבתות: ג. שור של ישראל שנגח שור של הקדש, ושל הקדש שנגח לשור של ישראל - פטור, שנאמר (שמות כא, לה): "שור

מעשה שורו וחיב על מעשה עצמו. שורו שביש - פטור, והוא שביש - חיב. שורו שפמא את עין עבדו, והפיל את שנו - פטור, והוא שפמא את עין עבדו, והפיל את שנו - חיב. שורו שחבל באביו ובאמו - פטור. שורו שהדליק את הגדיש בשבת - חיב, והוא שהדליק את הגדיש בשבת - פטור, מפני שהוא מתחייב בנפשו: יא. שור שהיה רודף אחר שור אחר, והזק - זה אומר: 'שורף הזיק'; וזה אומר: 'לא כי, אלא בפלע לקה' - המוציא מחברו עליו הראיה. היו שנים רודפים אחר אחד: זה אומר: 'שורף הזיק', וזה אומר: 'שורף הזיק' - שניהן פטורין. אם היו שניהם של איש אחד - שניהן חייבין. היה אחד גדול ואחד קטן: הנזק אומר: 'גדול הזיק', והמזיק אומר: 'לא כי, אלא קטן הזיק'. אחד תם ואחד מועד, הנזק אומר: 'מועד הזיק', והמזיק אומר: 'לא כי, אלא תם הזיק' - המוציא מחברו עליו הראיה. היו הנזקין שנים, אחד גדול ואחד קטן, והמזיקים שנים, אחד גדול ואחד קטן, הנזק אומר: 'הגדול הזיק את הגדול והקטן את הקטן', והמזיק אומר: 'לא כי, אלא הקטן את הגדול והגדול את הקטן'. אחד תם ואחד מועד, הנזק אומר: 'מועד הזיק את הגדול ותם את הקטן', והמזיק אומר: 'לא כי, אלא תם את

המיתה, לפי שאין להם בעלים: ח. שור שהוא יוצא להסקל והקדישו בעליו - אינו מקדש; שחטו - בשרו אסור. ואם עד שלא נגמר דינו הקדישו בעליו - מקדש. ואם שחטו - בשרו מתר: ט. מסרו לשומר חנם, ולשואל, לנושא שָׂכָר, ולשוכר - נכנסו תחת הבעלים: מועד משלם נזק שלם, ותם משלם חצי נזק. קשרו בעליו במוסרה, ונעל בפניו כראוי, ויצא והזיק, אחד תם ואחד מועד - חייב; דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר: תם חייב, ומועד פטור, שנאמר (שמות כא, לו): "ולא ישמרנו בעליו", ושמור הוא זה. רבי אליעזר אומר: אין לו שמירה אלא ספין:

רעהו", ולא שור של הקדש. שור של ישראל שנגח לשור של נכרי - פטור; ושל נכרי שנגח לשור של ישראל, בין תם בין מועד - משלם נזק שלם: ד. שור של פקח שנגח שור של חרש, שוטה וקטן - חייב. ושל חרש שוטה וקטן שנגח שור של פקח - פטור. שור של חרש, שוטה וקטן שנגח - בית-דין מעמידין להן אפוטרופוס, ומעידין להן בפני אפוטרופוס. נתפקח החרש, נשתפה השוטה והגדיל הקטן - חזר לתמותו; דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר: הרי הוא בחזקתו. שור האצטדין אינו חייב מיתה, שנאמר (שמות כא, כח): "כי יגח", ולא שיגיחוהו: ה. שור שנגח את האדם ומת: מועד - משלם כפר. ותם - פטור מן הכפר. וזה וזה חייבים מיתה. וכן ב"בן" וכן ב"בת" (שמות כא, לא). נגח עבד או אמה - נוטן שלשים סלעים, בין שהוא יפה מנה, ובין שאינו יפה אלא דינר אחד: ו. שור שהיה מתחכך בכתל, ונפל על האדם; נתפון להרג את הבהמה והרג את האדם; לנכרי, והרג את ישראל; לנפלים, והרג בן קימא - פטור: ז. שור האשה, שור היתומים, שור האפוטרופוס, שור המדבר, שור ההקדש, שור הגר שמת ואין לו יורשים - הרי אלו חייבים מיתה. רבי יהודה אומר: שור המדבר, שור ההקדש, שור הגר שמת - פטורים מן

[יתרו עא:]

(יום ראשון; שמות רנט-רס)

זהר: רמאה, אלא מאריה דלישנא
בישא בלחישו בלא ארמות קלא,
לזמנין דחיל חטאה איהו, לזמנין
לא. ודא איהו ברזא דאת ז', כד
כליל את י'.

עד הכא, רזין דשערא למרי מדין,
דידעי ארחי ורזי דאורייתא,
לאשתמודעא טמירו דבני נשא,
דאנון בצלם אלהים סתום שמא,
דאתפרש לכמה ארחין.

ברזא דמצחא, באת נ', דאיהו
שלימו דאת זי"ן, לזמנין אתכלילת
ברזא דאת ז', ולזמנין איהו
בלחודהא. מצחא דאיהו דקיק
וחד בלא עגולא, דא הוא בר נש
דלא מתיישבא בדעתיה, חשיב
דאיהו חפים, ולא ידע, אתבהיל
ברוחיה, חייך בלישניה כחויא.

קמיטין דמצחיה רברבן, ולא אנון
בזווגא, בשעתא דמליל אתעבידו
אנון קמיטין במצחיה ולא
בזווגא, רשימין אחרנין די
במצחיה פלהו בזווגא, דא בעי
דלא לאזדווגא ליה אלא זמנא

זעירא, ולא זמנא סגיי. כל מה
דעבד וחשב איהו לתועלתיה, ולא
חייש לתועלתא דאחרנין, לאו
איהו מארי דרזין כלל. דא איהו
(משלי יא, יג): הולך רכיל מגלה סוד,
ולא חשיב מלוי כלל. דא איהו
ברזא דאת נ' דכלילא באת ז', ולא
אקרי נאמן רוח בקיומא.

מצחא דקיק בעגולא, דא איהו בר
נש חכימא במה דאסתכל, לזמנין
אתבהיל ברוחיה, רחימו דיליה
בחדוה, רחמן איהו על כלא,
אסתכל במלין סגיאין, אי ישתדל
באורייתא להוי חפים יתיר.

תלת קמיטין עלאין רברבין
במצחיה בשעתא דאיהו מליל,
תלת קמיטין קריב לעינא חד,
ותלת קמיטין על עינא אחרא, בכי
בשעתא דארגיז. דא איהו טב יתיר
מכמה דאתחזי, ארמי בתר כתפוי
כל מלין דעלמא, בין בעובדוי בין
במלין אחרנין ולא חייש. אצלח
באורייתא כל בר נש

רזי דרזין: ועציב בבני נשא, דא
קיימא בין ז' ובין ס'. טמיר
ממוניה, לא בעי לאגלויי ולא תגלי
בעובדוי, קמצן איהו, ושעריה

תַּרְיִן קְרִיִצִין עַל רִישָׁא דְּחֹטְמָא
 לְעִילָא, דָּא אִיהוּ מְאָרִיָּה דְּחֶדְוָה,
 חַכִּים פְּקִיחַ, וְוֹתְרָן בְּמֹוֹנִיָּה, בְּכָל
 מָה דְּאֶשְׁתַּדַּל לְמַנְדַּע אִיהוּ חַכִּים,
 לְפֹום שְׁעֵתָא רְגֵז, וְלְפֹום שְׁעֵתָא נַח
 רוּגְזִיָּה, לָא נָטַר דְּבָבוּ לְעֶלְמִין,
 לְזַמְנָא טָב, וְלְזַמְנָא לָאו הָכִי כָּל
 כָּךְ, קָאִים בְּמִתְקָלָא.

כַּד תָּב לְמְאָרִיָּה, מְאָרִיָּה אֶחִיד
 בְּיַדִּיָּה, וְסָלִיק לִיקָר סְגִיָּא. כָּלָא
 צְרִיכִין לִיָּה, אֶת ס' אֶזְלָא לְדִיִּדִיָּה
 תְּדִיר יִתִּיר מֵאֶת יָן, כָּל אַנּוּן
 דִּיעֵטִין עָלִיָּה עֵיטָא בִישָׁא לָא
 מְצַלִּיחִין, וְלָא אֶתְקִיִים הֵהוּא
 עֵיטָא, וְלָא יִכְלִין לְאַבְאָשָׁא לִיָּה,
 אֶתְחַזִּי רַמָּאָה וְלָאו הָכִי הוּא, אֶת
 ס' וְאֶת יָן מְגִיחִין עָלִיָּה, וּבְגִין כָּךְ
 סָלִיק וְנַחֲתִית, כַּד תָּב לְמְאָרִיָּה אֶת
 ס' נֶצַח, וְאֶתְעַבִּיד רְעוּתִיָּה בְּכָלָא,
 רַחֲמָן אִיהוּ, וּבְכִי כַּד אֶתְמַלִּי
 רַחֲמִין.

חַד רְשׁוּמָא אִית לִיָּה בְּדֶרוּעָא
 יְמִינָא וְקִימָא פְּרָצוּפָא, וְלִית עָלִיָּה
 שְׁעָרִין כָּלִל. וְאִי שְׁעָרָא קְמִיטָא,
 וְלָא תְּלִי תַּחוּת אֹודְנִין, וְאִיהוּ
 קְמִיט לְעִילָא מְאֹודְנִין.

גְּבִיל דָּא עִם דָּא וְתִלְיָא, לָא חָשִׁיב
 גְּרַמִּיָּה לְמַלְבָּשׁ כְּדָקָא יָאוּת. מָה
 דְּלָבִישׁ לָא אֶתְתַּקֵּן בִּיָּה.

מְצַחִיָּה רַבְרָבָא, תֵּלַת שְׁרֻטוּטִין
 בִּימִינָא, וְאַרְבַּע בְּשְׂמַאלָא תַּרְיִן
 רְשִׁימִין עֵיילִין בִּינִיָּהוּ, דָּא כַּד
 מְלִיל פְּשִׁיט מְשַׁכָּא דְּמְצַחָא, וְאַנּוּן
 שְׁרֻטוּטִין לָא אֶתְחַזֵּן כָּל כָּךְ, כְּפִיף
 רִישִׁיָּה אֶזִּיל, יְמִינָא מְנִיָּה שְׂמַאלָא,
 שְׂמַאלָא מְנִיָּה יְמִינָא, עָצִיב תְּדִיר,
 אֶנִּינָא אִיהוּ, מְאָרִיָּה דְּלִישְׁנָא
 בִישָׁא, חָשִׁיב גְּרַמִּיָּה חַכִּים בְּכָל
 עוּבְדוּי, מְאָרִי דְּבָבוּ בְּכָל אַנּוּן
 דְּמִשְׁתַּדְּלָן בְּאֹורֵיָּתָא, בְּדֶרוּעָא
 שְׂמַאלָא אִית לִיָּה רְשִׁימָא אוּכְמָא,
 וְאַרְבַּע שְׁעָרִין זַעִירִין בָּהּ, וְתַרְיִן
 רַבְרָבִין דְּתִלְיִין בִּיָּה סוּמְקִין.

שְׁעָרָא שְׁעִיעַ וְתִלִּי, וְאִיהוּ לָאו
 סוּמְק וְלָאו אַכְס, מְצַחָא דִּילִיָּה לָא
 רַב וְלָא זַעִיר, דָּא קִימָא בֵּין אֶת ס'
 וּבֵין אֶת יָן כְּלִילָא בְּאֶת ז'.

חַד שְׁרֻטוּטָא רַב בְּמְצַחִיָּה, דְּאֶזְלָא
 בְּפֹותֵיָּא מְסֻטָּרָא דָּא לְסֻטָּרָא דָּא.
 תַּרְיִן שְׁרֻטוּטִין אֶחְרַנִּין, אָבַל לָא
 רְשִׁימִין כָּל כָּךְ, דְּהָא לָא קִימִין
 מְסֻטָּרָא דָּא לְסֻטָּרָא דָּא כְּהָאִי,
 אַרְבַּע קְמִיטִין זַעִירִין קִימִין בֵּין

[יתרו עב.]

(יום שני; שמות רסא-רסב)

רזי דרוזין: דא קיימא במלוליה, מצחיה רב ולא כל כף, שרטוטין דיליה חמש, תלת עברין מסטרא דא לסטרא דא, ותריין לא עברין. מארי קטטה איהו ובביתיה יתיר, כל עובדוי בבהילו, אתחזי טב ולא הכי, שבח גרמיה במה דלא אית ביה. דא קאים באת ז' לחוד, וסליק למרחיק באת צ' לחוד, מטי ולא מטי את ס' לית ביה כלל, וותרן במלוליה ולא יתיר, אעיל גרמיה במה דלא אתחזי ליה, מאן דאשתתף בהדיה, אצטרין לאסתמרא מחמידו דיליה, אבל אצלח איהו בהדיה.

שערא דתלי ולא שעיע ושעריה רב. חמש שרטוטין ביה דמטו ולא מטו דא לדא, עיינין דיליה צהיבין פקחין, דא כפיף רישיה. אתחזי טב וזכאה ולא הכי, שבח גרמיה אי אשתדל באורייתא כבר נש רב, תקיף ביצריה, כד מליל אקמיט חוטמיה ופשיט משכא דמצחיה, כל עובדוי לחיזו דבני נשא, אצלח בממונא, רמאה איהו בכל עובדוי,

מארי דלישנא בישא, ידע לאסתמרא מבני נשא בכלא, שגעונא ביה ואתכסי במה דאיהו עביד, אעיל קטטין בלחישו.

אודנוי רברבן קיימין בקיומייהו תחות שערא, דא קיימא באת י' ואת ז', ובגין כף עובדוי לחיזו בני נשא, בין כתפוי תליין תלת שעריין בלא רשימא כלל, מאן דאשתתף בהדיה לא אצלח, ואיהו אצלח ברמאותא דיליה, ואתחזי זכאה לאחרא, וחשיב דעבד לקבליה עובדי קשוט.

שערא קמיטא ותלי תחות אודנין, אי איהו רוק, חד שרטוטא במצחיה, ותלת קמיטין על רישא דחוטמין בין קריצין דיליה, מאריה דחדוה איהו, פקיחא בכלא, רמאה, ותרן איהו, עביד וותרנותא לאנון דמקרבין בהדיה, דא קיימא באת ס' ואת ז'.

וכד הוי סיב מתחלפן אתון, את ז' ברישא, ואת ס' בהדיה, לאו איהו ותרן אלא בביתיה, אצלח בממוניה, רמאה, לא הוי אעדי גרמיה מההוא ארחא.

בְּמִצְחִיהָ, וּלְזַמְנִין דְּאִתְפָּשֵׁט
מִצְחִיהָ בְּמִשְׁכִּיהָ וְלֹא אֶתְחַזֵּן אֲנֹחַ
קְמִיטִין, אֶתְחַזֵּן קְמִיטִין אַחֲרָנִין
רַבְרַבִּין בְּסִטְרָא דְעֵינוּי. חֵיִךְ
לְמַגְנָא, פּוּמִיהָ רַבְרָבָא, לָאו אִיהוּ
בַר נָשׁ לְתוּעֵלְתָא.

סִטְרָא אַחֲרָא, אִיהוּ שְׁגֵעוֹנָא
דְּאִתְכַפֵּי בֵיהּ, וּבְנֵי נָשָׂא לָא
מְסַתְּפְלֵן בֵּיהּ, וְאִיהוּ אֶתְחַכֵּם בְּמָה
דְּאֶשְׁתַּדֵּל וְאֶפִּילוּ בְּאוּרֵייתָא, אֲבָל
לָא לְשִׁמָּה, אֶלָּא בְּגִין לְאִתְגָּאָה
בְּפָנֵי עַמָּא, וְכֹלָא בְּלַחֲשׁוֹ וּבְגֵאוֹת
לְבָא, לְאַחֲזָאָה דְּאִיהוּ זַכָּאָה וְלָאו
הַכִּי, כָּל מְלוּי לָאו אֲנֹחַ לְשִׁמָּא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶלָּא בְּגִין בְּנֵי
נָשָׂא. וְחָשִׁיב מַחֲשָׁבִין וְאַנְהִיג
גְּרַמִּיהָ כְּמִנְהַגָּא דְּלָבַר דִּי־סִתְּפִלוֹן
בֵּיהּ, הֵאִי אִיהוּ בְּרָזָא דְּאִתְנִי דִּי
בְּכֹלָא דְּאִתְנִי ז'.

מִצְחָא דְּאִיהוּ בְּעַגּוּלָא רַבְרָבָא,
פְּקִיחָא אִיהוּ, דְּבָרְנוּ דְּכֹלָא בֵּיהּ,
יָדַע בְּכָל מָה דְּאֶשְׁתַּדֵּל אֶפִּילוּ בְּלָא
אוּמְנָא דִּי־וּלְיָף לִיהָ, אֶצְלַח בְּכָל מָה
דְּאֶשְׁתַּדֵּל, וּבְמִמוֹנָא לְזַמְנִין אֶצְלַח
לְזַמְנִין לָא. מְמַלְהָ זַעִירָא אֶסְתַּכַּל
בְּמַלְיָן סְגִיָּאִין, נְבוֹן אַקְרִי, לָא
חֵיִישׁ לְמַלְיָן דְּעַלְמָא, וְאֶפִּילוּ
דִּינְדַּע דִּי־תְּכַסִּיף

עַל קְרִיצָא שְׁמָאֵלָא אִיתְּ חַד
רִישׁוּמָא זַעִיר, דְּמַחָה לִיהָ בַר נָשׁ
בְּיוּמֵי עוֹלָמוּי, אָטִים עֵינָא יְמִינָא,
חֵמֵשׁ קְמִיטִין עַל רִישָׁא דְּחוּטְמִיהָ
בְּפוּתִייהָ בֵּין קְרִיצֵי עֵינוּי, שְׁעָרָא
קְמִיטָא זַעִיר עַל

זַהר: דִּישְׁתַּדֵּל בְּהַדִּיהָ, יִתִּיר מְמַלְיָן
אַחֲרָנִין דְּעַלְמָא, לְזַמְנִין אֶתְדַבֵּק
רְעוּתִיהָ בְּקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וּלְזַמְנִין לָא, בְּדִינָא לָא אֶצְלַח,
אַתְרַחֵק אִיהוּ מִן דִּינָא, וְרָזָא דָּא
אֶת נִי בְּלַחֲוֹדוּי, דְּלָא אֶתְפְּלִילַת
בְּאֶת ז'. וּבְגִין דְּלָא אֶתְפְּלִילַת בְּאֶת
ז', אֶתְרַחֵק מִן דִּינָא, וְלָא קָאִים
בֵּיהּ, וְרַחֲמִימוּתָא אִיהוּ סִטְרָא
דִּילִיהָ.

מִצְחָא דְּאִיהוּ בְּלָא עַגּוּלָא וְאִיהוּ
רַבְרָבָא, הֵאִי אִיהוּ בַר נָשׁ דְּכָל
זַמְנִין כַּד קָאִים וְכַד אָזִיל כְּפִיף
רִישִׁיהָ, הֵאִי אֶתְפְּלִיג לְתַרִּין סְטְרִין,
וְאַנֹחַ סְטְרֵי שְׁגֵעוֹנָא. סִטְרָא חַדָּא
אִיהוּ שְׁגֵעוֹנָא דְּאֶתְחַזֵּי, וּבְנֵי נָשָׂא
אַחֲרָנִין יָדַעִין שְׁגֵעוֹנִיהָ,
דְּאֶשְׁתַּמוּדְעָא קְמִי כֹלָא, וְאִיהוּ
טְפָשָׂא.

בְּמִצְחִיהָ אִיתְּ ד' קְמִיטִין רַבְרַבִּין,
לְזַמְנִין בְּשַׁעֲתָא דְּמַלְיָל קְמִיט לֹוֹן

[יתרו עב:]

(יום שלישי; שמות רסג-רסד)

בהו לא חייש לון, ולא שוי על
לביה, רכיך לבא איהו.

תרין קמיטין עלאין רברבין
במצחיה, חד קמיטא על עינא חד,
וחד קמיטא על עינא אחרא,
ואשתכחו תלת קמיטין רברבין
במצחיה באלין דעיינין, בר
קמיטא תתאה דאיהו אתפלג על
עיינין. דא חשיב מחשבין לגו ולא
לבר, בגין דלא חשיב לבני נשא
בעובדוי, ודחיל איהו לפום שעטא
ולא יתיר, לפיוסא אתפייס,
בעובדוי דלבר מקמי בני נשא לאו
אנון אלא לזמנין כרביא ולזמנין
בחכמה. דא איהו ברזא דאת נ',
דאיהו בלחודוי, דלא אתכליל
באת ז', וחלשא איהו, דלא
אתכליל באלין אתוון קדמאי, אלא
אסתמיך לאת ס' לאתכללא ביה,
ולא באתוון קדמאי, עד הכא רזין
דחכמתא דמצחא.

ברזא דעיינין, ברזא דאת ס',
בההוא גוונא דסחרא לבר, וכמה
דיתבא עינא דיתבא על שלימו
דלא שקיע, האי לאו רמאה איהו,

ורחיק מרמאותא דלא אית ביה
כלל.

גווני דעיינין אנון ארבע, חוורו
לבר דסחרא עינא כגוונא דכל בר
נש. לגו מניה אכמא דסחרא,
ואתכליל חוורו ואכמו כחדא. לגו
מניה ירוקא ואתכליל באכמא. לגו
מניה ההוא בת עינא נקודא אכמא.
דא איהו בר נש דחייך תדיר וחדדי
בחדו, וחשיב מחשבין לטב, ולא
אשתלימו אנון מחשבין, בגין
דסליק לון מיד מרעותיה, אשתדל
במילי דעלמא, וכד אשתדל במילי
דשמיא אצלח. האי אצטריך
לאתתקפא ביה לאשתדלא
באורייתא, דהא יצלח בה.

גביני עינוי רברבין וכסיין לתתא.
באנון גוונין דעינא אית רשימין
סומקין דקיין בארפא. אנון
רשימין אקרון אתוון זעירין
דעינא, בגין דאנון גוונין דעינא,
אי

רזי דרזין: רישיה, קמיט דעיינין, דא
איהו באת ז' בלחודוי, בלא
סכלתנו, שגעונא בלביה, בהיל
בעובדוי.

כְּתִיב (שְׁמוֹת יח, כה): וַיִּבְחַר מֹשֶׁה
אֲנָשֵׁי חַיִּל מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְגו', דָּאֵלוּ
עַל אַנוּן סִימָנִין אַחְרָנִין בְּעָא וְלֹא
אַשְׁכַּח. וְכֵן (דְּבָרִים א, יג): הָבּוּ לָכֶם
אֲנָשִׁים חַכְמִים וְנֹבְנִים וַיִּדְעִים
לְשִׁבְטֵיכֶם, מֵאֵי יְדוּעִים,
דְּאַשְׁתְּמוּדְעָאן בְּאַנוּן סִימָנִין,
וְאַשְׁכַּח, בְּרַ נְבוֹנִים דְּלֹא אַשְׁכַּח.

עֵינָא בְּרִזָּא דְּאֵת ר' וְאֵת פ',
דְּגְבִינִין חֲוָרִין וְשַׁעְרָא סוּמְקָא, אֵי
גְבִינִין דְּעֵינוּי חֲוָרִין, דָּא הוּא בְּר
נָשׁ דְּאַצְטְרִיכוּ בְּנֵי נָשָׂא לְאַסְתְּמָרָא
מְנִיָּה, כָּל מְלוּי בְּרַמָּאוּתָא, פְּקִיחָא
אִיהוּ, נָטִיר דְּבָבוּ, דָּא אִיהוּ בְּאֵת ר'
בְּלַחֲדוּי וְלֹא אֶתְחַבֵּר בְּהֵדִיָּה אֶת
פ', אֶת דָּא אֲזֵלָא וְשָׂאט עָלֶיהָ וְלֹא
אֶתִישְׁבָּא בֵּיהָ, עֵינוּי דְּדָא שְׁקִיעִין,
בְּהֵיל בְּעוֹבְדוּי, וְכֵן כָּל מֵאן דְּעֵינוּי
שְׁקִיעִין, אֲצְטְרִיךְ לְאַסְתְּמָרָא מְנִיָּה,
בְּכָל עוֹבְדִין רַמָּאָה אִיהוּ,
וּבְרַמָּאוּתִיָּה יְהִיב טַעְמָא לְמֵלוּי.

מְצַחָא דִּילֵיהָ רַב וְלֹא עֲגוּלָא, תְּרִין
רְשִׁימִין רַבְרַבִּין אֲזֵלִין בְּפוּתִיָּא
דְּמְצַחִיָּה מְסֻטָּר לְסֻטָּר וְאַרְבַּע
זְעִירִין, שַׁעְרָא דִּילֵיהָ תְּלִיָּא, קָרִיר
מוּחָא אִיהוּ, וְעַל דָּא פְּקִיחָא הוּי,
אוּדְנוּי זְעִירִין, בְּדְרוּעוּי שַׁעְרָא רַב,
נְקִיד אִיהוּ בְּנְקוּדִין

חַד שְׁרֻטוּטָא עַל מְצַחִיָּה, וְאַרְבַּע
אַחְרָנִין זְעִירִין, לֵית בֵּיהָ
מְהִימְנוּתָא, לָא יִשְׁתַּתַּף בְּרַ נָשׁ
בְּהֵדִיָּה, דְּלֹא יִצְלַח. חֲיִיבָא אִיהוּ
לְמֵאֲרִיָּה בְּכָל עוֹבְדוּי, חַד תּוּלְדָתָא
זְעִירָא אִית לֵיהָ עַל יֶרְכָא שְׁמֵאֲלָא,
לְזַמְנִין אֶתְמַחִי וְלְזַמְנִין אֶתִילִיד,
וְאֵי אַרְבַּע שְׁרֻטוּטִין עַל מְצַחִיָּה,
כָּל הַנִּי אִית בֵּיהָ, אֲבָל לֵית בֵּיהָ
תּוּלְדָתָא.

וְאֵי תֵלַת רַבְרַבִּין וְתֵלַת זְעִירִין,
שְׁפִירוּ דְּשַׁעְרָא אִיהוּ, וְאִיהוּ
בְּאַמְצַעִיתָא, עַד כָּאן רְזָא דְּשַׁעְרָא.

מְצַחָא מִתְּפָרְשָׂא בְּשַׁעְרָא, וּמְצַחָא
מִתְּפָרְשָׂא בְּעֵינִין, עֵינָא מִתְּפָרְשָׂא
בְּשַׁעְרָא לְאַרְבַּע סְטְרִין, בְּבֵת עֵינָא,
בְּגוּוּנִין דְּעֵינָא, בְּחֲוָרוּ דְּעֵינָא,
בְּאַכְמוּ דְּעֵינָא.

כָּל אֶסְתְּכְלוּתָא לְאַסְתְּכְלָא בְּכָל
אַנוּן סִימָנִין דְּשִׁית דְּקֶאמְרִין, לֵית
לְהוּ אֶלָּא מְשַׁלְשָׁה עֶשֶׂר שְׁנִין
וְלְעִילָא, דְּאַתְּפָרְשָׂא רוּחַ קְדוּשָׁא
מִרוּחַ מְסֻבָּא, בְּרַ בְּשְׁרֻטוּטִי
בְּלַחֲדוּי, דְּשְׁרֻטוּטִין בֵּין זְעִירָא
וּבֵין רַב, מִתְּחַלְפִי תְּדִיר וְכֵן
בְּכָלְהוּ.

[יתרו עג.]

(יום רביעי; שמות רסה-רסו)

רזי דרוזן: דרשימין אכמין, ואי רשימין סומקין, תב לזמנין למעבד טיבו, ואתקיים ביה זמנא זעירא, ולזמנין תב לקלקוליה, חמדן איהו.

זרעא דדוד בהפוכא. דוד מלכא ירית דא, סומקא שפירא, למעבד דינא ולמעבד שפירו דעובדוי.

עינוי עינין דרחמי, יתבין על שלימו, סלקין חנא וחסדא, חד חוטא ירוקא אזיל בגוייהו, בשעתא דאגח קרבא ההוא חוטא אתהפך ואתהוי סומקא כוורדא, נח רוגזיה בקרבא, תב ההוא חוטא כמלקדמין, נסין רברבין הוו בעינוי, הוו חדאן, תאיבין למחמי, נקודין בתלת גוונין, חדו דלבא הוו בלב כלא, חייביא דמסתכלין בהו הוו זעין ודחלין, סלקין בלבביהו אימתא ודחילו.

מצחא דיליה רב עגולא בשפירו, וכל אתון אתחזון וסלקין ביה, אלין סלקין ואלין נחתין. אנון דנחתין סלקין, יתבין דוכתא אלין

לאלין, בגין כף רשימין דיליה סלקין בארכא לעילא.

גבינין דעינוי, רחמין לרחמנותא, לא אכמין ולא סומקין, אלא בין תרין גוונין, בת עינא דלגו אחזי כל דיוקנין דעלמא, חוטא סומקא סחרא ליה, וחדוה סחור סחור כלא.

שירותא דחייבין מקרבין למחמי, אנון חייביא חמאן לון חייבין, רחמי חנא וחסדא, לבתר תוקפא ודחילו ואימתנו ורוגזא, ועינוי יונים לגבייהו, מאי יונים, דעבדין לון אונאה לחייביא, כמה דאת אמר (ויקרא כה, יז): לא תונו איש את עמיתו, וכתוב (שיר השירים א, טו): עיניך יונים, מקרבין ומרחקין.

כל דיוקנין דעלמא כלהו כליילן באנפוי. שערא דרישיה הוה רשים בגוונני שבעה זיני דהבא, חמינא בספרא דאדם קדמאה דאמר הכי, דיוקנין דמשיחא קדמאה לסיהרא, גון דיליה זהב ירקרק באנפוי, גון דיליה זהב אופיר בדיקניה, גון דיליה זהב שבא בגבינוי, גון דיליה (דברי הימים ב' ג, ו): זהב פרוים, בקריצין דעל עינוי, גון דיליה זהב

ובירוקא, דא איהו ברזא דאֵת ה',
ואתכליל באַת ז' ובאֵת ס'.

עיינין צהיבין ירוקין, שגעוּנא אית
ביה, ובגין שגעוּניה איהו פּוּם
ממלל רברבן, ועביד גרמיה כּבּר
נש רב ברברבנו, ומאן דאתתקף
ביה נצח ליה, לא אתחזי לרזין
דאורייתא, דהא לא שכיך בלביה
באנון רזין, דעביד גרמיה רב בהו,
דא איהו ברזא דאֵת ה', ואתכליל
באֵת ז' בלחודוי, ואתרחק מאַת
ס', ובגין דאיהו עבד גרמיה
ברברבנו, אתרחק מניה מאַת ס',
ולא אתקריב בהדיה, דא כּד איהו
מליל עביד קמיטין סגיאין
במצחיה.

עיינין חוורין דסחרן זעיר בירוקא,
מאריה דרוגזא, ורחמנא איהו
לרוב זמנין, וכד אתמלי רוגזא,
לית ביה רחימו כּלל ואתהפך
לאכזריות, לאו איהו מאריה
דרזין, דא איהו ברזא דאֵת ה'
דאתכליל באַת ס'.

עיינין ירוקין וחוורין כּחדא, וזעיר
מגוון אכּם בהו, דא איהי מאריה
דרזין ואצלח בהו, ואי שארי

סגור בשערא דרישיה, גוון דיליה
זהב מופז על חדוי בלוחא דעל
לביה, גוון דיליה זהב תרשיש על
תרין דרועין, כּל שבעה גוונין
אלין הו.

זהר: נהרין בנהירו, ההוא נהירו
סליק אתוון, לאתחזאה לאנון
מארי דמדין, באנון רשימין
אתרנין דקיין, והאי איהו באַת
ס', וכלילא באַת ה'.

עיינין ירוקין דסחרין בחוורו,
ומתערבין אנון ירוקין, בההוא
חוורו, רחמנא איהו, ואיהו חשיב
תדיר לתועלתיה, ולא חשיב לנזקא
דאתרנין כּלום, גוונא אכּמא לא
אתחזי ביה, חמיד איהו, ולא
מסטרא בישא, ואי סלקא בידיה
מסטרא בישא לא יתוב מניה,
מהימנא איהו במה דאשתמודעא,
ובמה דלא אשתמודעא לאו
מהימנא איהו, מאריה דרזין איהו
במלה דאיהו רזא, עד דישמע
לההוא רזא באַת אחרא, כּיון
דשמע ליה גלי כּלא, ולאו עמיה
רזא כּלל, דכּל מלוי לאו אנון
בשלימו, גווני עינוי סחרן בחוורו

[יתרו עג:]

(יום חמישי; שמות רסז-רסח)

בְּאַצְלָחוֹתָא, אֲצַלַח וְסָלִיק, שְׁנָאוֹי
 לָא יִכְלִין לֵיהּ, וְאִיהוּ שְׁלִיט עָלֵיהּוּ
 בְּשׁוֹלְטָנּוּ וְאַתְּכַפֵּיין קָמִיהּ, דָּא
 אִיהוּ בְּרָזָא דָּאֵת כ' דְּאַתְּכְלִיל בְּרָזָא
 דָּאֵת ס', וְעַל דָּא אִיהוּ שְׁלִיט אִי
 שְׁאֲרֵי בֵיהּ, עַד הָכָא רְזִין דְּעֵינִין
 לְאַנּוּן מְאֲרֵי דְּחֻכְמָתָא.

רְזָא דְּאַנְפִּין לְאַנּוּן מְאֲרֵי דְּחֻכְמָתָא
 פְּנִימָאָה, דִּיּוֹקְנִין דְּאַנְפִּין לְאוּ אַנּוּן
 בְּרִשְׁמִין דְּלִבְר, אֶלָּא בְּגוּ רִשְׁמִא
 דְּרְזִין פְּנִימָאִין, דְּדִיּוֹקְנִין דְּאַנְפִּין,
 מִתְּהַפְּכָן מְגוּ דִּיּוֹקְנִין דְּרִשְׁמִו
 דְּאַנְפִּין סְתִימִין בְּרוּחָא דְּשִׁירָא
 לְגוּ, וּמְגוּ הֵהוּא רִוּחָא אֲתַחְזִי לְבַר
 דִּיּוֹקְנִין דְּאַנְפִּין, דְּאַשְׁתְּמוּדְעָן לְגַבֵּי
 אַנּוּן חֲכִימִין.

דִּיּוֹקְנִין דְּאַנְפִּין אֲשְׁתְּמוּדְעָן מְגוּ
 רִוּחָא, רִוּחָא אִית בְּבַר נֶשׁ דְּרְזִין
 דְּאַתּוּן חֲקִיקִין בֵּיהּ. וְכִלְהוּ אֲתּוּן
 סְתִימִין גּוּ הֵהוּא רִוּחָא, וּלְפּוּם
 שְׁעָתָא סְלָקִין רִשְׁמִין דְּאַנּוּן אֲתּוּן
 לְגוּ אַנְפִּין, וּכְמָה דְּאַנּוּן אֲתּוּן
 סְלָקִין, הָכִי אֲתַחְזוּן אַנְפִּין
 בְּדִיּוֹקְנִין רִשְׁמִין לְפּוּם שְׁעָתָא
 בְּחִיזוּ דְּלֹא קָיִמָא, בַּר אַנּוּן מְאֲרֵי

דְּחֻכְמָתָא דְּאַתְקֵימָן בְּהוּ וְלֹא
 אֲתַנְשֵׁי מִנֵּיהּוּ.

הֵהוּא אֲתַר דְּאַקְרִי עֲלִמָא דְּאַתִּי,
 אִיהוּ רְזָא דְּאוּרִייתָא וּמִתְמָן נִפְקָא
 רְזָא דְּאוּרִייתָא, בְּכִלְהוּ אֲתּוּן
 דְּאַנּוּן כ"ב אֲתּוּן כְּלָלָא דְּכִלָּא,
 וְהֵהוּא נִהְרָא דְּנִפְיק מִעֵדָן נְטִיל
 כְּלָא, וְכַד פִּרְחָן מִנֵּיהּ אַנּוּן רִוּחִין
 וְנִשְׁמָתִין, כְּלְהוּ מְצִטְיִירָן בְּצִיּוּרָא
 דְּאַנּוּן אֲתּוּן, וְהָכִי נִפְקִי כְּלְהוּ,
 וּבְגִין כֶּךָ רִוּחָא דְּבַר נֶשׁ דְּמְצִטְיִירָא
 בְּצִיּוּרָא דְּאַתּוּן, עָבִיד צִיּוּרָא
 בְּאַנְפִּין.

אָמַר לְהוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי הָכִי
 צִיּוּרָא דְּאַימָא לָא מְצִטְיִירָא גּוּ
 הֵהוּא רִוּחָא, אָמְרוּ, הָכִי שְׁמַעְנָא
 מִנֵּיהּ דְּמַר, דְּצִיּוּרָא דְּאַתּוּן
 מְסִטְרָא דְּלְעִילָא, וְצִיּוּרָא דְּאַימָא
 מְצִטְיִירָא בְּהֵהוּא רִוּחָא לְתַתָּא,
 צִיּוּרָא דְּאַתּוּן אֲתַגְנִיזוּ לְגוּ, וְצִיּוּרָא
 דְּאַימָא בְּלִיט לְבַר, צִיּוּרָא דְּאַימָא,
 פְּנִי אָד"ם, פְּנִי אַרְי"ה, פְּנִי שׁו"ר,
 פְּנִי נֶשׁ"ר, וְרוּחָא עָבִיד צִיּוּרָא
 דְּכִלְהוּ לְבַר לְפּוּם שְׁעָתָא, בְּגִין
 דְּכֹל מַה דְּאַיְהוּ מְסִטְרָא

וְאִי שׁוֹרְיִיקָא חֲדָא סוּמְקָא לְגוּ
 בְּעֵינָא קַיִמָא בְּאַרְכָּא, וְתַרִּין זְעִירִין
 תְּחוּתִיהָ, וְחַד דְּאַעְבַּר בְּעֵינױ דְּדִין,
 אִית לִיה עֵיטָא בִישָׂא בְּאַתְתָּא
 אַסוּרָה, וְעַדִּין עֵיטָא קַיִמָא, כְּדִין
 תְּשַׁתְּכַח בְּמִצְחִיהָ חַד שְׁרֵטוּטָא
 לְאַרְכָּא, מְקַרִּיצָא יְמִינָא חַד שְׁעָרָא
 וְאַרְבַּע זְעִירִין תְּחוּתִיהָ, וְחַד דְּאַעְבַּר
 בִּינְיִיהוּ לְפּוֹתִיָּא.

וְאִי יִתְפָּרֵשׁ מֵהָהוּא חֲטָאָה, תְּשַׁכַּח
 בְּעֵינִיהָ תַרִּין שׁוֹרְיִיקֵי דְקִיקִין אֲזֵלִין
 בְּפּוֹתִיָּא דְעֵינָא, וְלֹא אַעְבַּר חַד
 בִּינְיִיהוּ, וְכֵן בְּמִצְחָא, וּמִזְמַן
 דְּאַתְפָּרֵשׁ מֵהָהוּא חוּבָה הוּא מִזְמַן
 תְּשַׁעָה יוֹמִין, דְּהָא מִתְמַן וְלֵהֲלָאָה
 יִתְמַחוּן רְשִׁימִין אֵלִין וְיִתְיַלְדוּ
 אַחֲרָנִין.

עֵינִין דְקִיקִין, וּמִתְהַפְּכֵן זְעִיר
 בְּסוּמְקָא, דָּא אִיהוּ פְּקִיחָא, כָּל מְלוֹי
 בְּחִיּוּבָא, בְּמִצְחוּי תְּשַׁכַּח רְשִׁימִין
 תְּלַת, חַד רַב דְּאַעְבַּר מְסֻטָּרָא דָּא
 לְסֻטָּרָא דָּא. וְתַרִּין אַחֲרָנִין דְּלֹא
 עָבְרִין, קַרִּיצִין דְעֵינױ רַבְרַבִּין,
 מְאַרְיָה דְקִשְׁיֵי אִיהוּ, כְּדִ מְלִיל קְמִיט
 בְּחוּטְמִיָּה בְּרוּגְזִיָּה, אִי בְּקִשְׁיֵי
 דְלַבָּה, זְקִיף שׁוּם בִישׁ עָלֶיהָ, בִישׁ
 בְּעֵינֵי דְכֻלָּא, כְּלָא שְׁנֵאִין לִיהָ, אֲצֻלַּח
 לְזַמְנִין וְלְזַמְנִין לָא, תְּלַת שְׁעָרִין
 רַבְרַבִּין

רְזִי דְרִזִּין: רְשִׁימִין עַל כָּל אַנּוּן דּוּכְתִי
 דְשְׁעָרוּי.

בְּדְרוּעָא יְמִינָא הָוָה חֲקִיק וְרְשִׁים
 רְשׁוּמָא חֲדָא סְתִים מְבַנֵי נְשָׂא, מְגַדֵּל
 חֲקִיק בְּאַרְיָה. וְאַל"ף זְעִירָא רְשִׁים
 בְּגִיָּה, וְסִימָנָא דָּא (שִׁיר הַשִּׁירִים ד, ד): אֶלְף
 הַמְּגִן תְּלוּי עָלָיו. כָּל זְמָנָא דְאַגַּח
 קָרְבָּא הֵהוּא רְשִׁמָּא סְלָקָא וּבְלֻטָּא,
 וְעַל מְגַדֵּל מְכַשְׁכְּשָׂא הָאִי אַל"ף,
 וְכְדִין אֲתַתְּקַף לְאַגַּחָא קָרְבָּא.

כְּדִ עָאֵל בְּקָרְבָּא מְכַשְׁכְּשָׂא הֵהוּא
 אַרְיָה, וְכְדִין אֲתַגְבַּר כְּאַרְיָה וְנִצַּח
 קָרְבִּין, וְהֵהוּא מְגַדֵּל אֲתַרְהִיט,
 וְסִימָנִיהָ (מְשָׁלִי יח, י): בּוּ יְרוּץ צְדִיק
 וְנִשְׁגָּב. וְנִשְׁגָּב דָּוִד מְשֻׁנְאוּי דְלֹא
 יְכַלִּין לְגַבִּיָּה. וּמִן סְמִינִין אֵלִין
 וְרְשִׁימִין אֵלִין הָווּ רְשִׁימִין בְּדְרַעִיָּה
 שְׁמָאֵלָא, רְשׁוּמָא דְבַר נֶשׂ אַחֲרָא לָאו
 כְּהָאִי.

עֵינִין צְהִיבִין פְּקִיעִין, שְׁגַעוּנָא
 בְּלַבִּיָּה, מְצַחָא רַב, שְׁעָרוּי סְגִיָּאִין
 תְּלִיין רְחִיקִין מִמְשַׁכָּא דְרִישָׂא,
 פְּקִיחָא אִיהוּ, פּוּם מְמִלֵּל רַבְרַבִּין,
 שְׁפּוּון דִּילִיָּה עֲתִיקִין מְאַרְיָה
 דְלִישְׁנָא בִישָׂא, בְּמִצְחִיָּה תְּלַת
 שְׁרֵטוּטִין, אִי בְּעֵינִיָּה תַרִּין שׁוֹרְיִיקֵי
 סוּמְקֵי, דָּא הָוָה בְּאַת ר' בְּלַחוּדוּי,
 וְשׁוֹרְיִיקָא זְהִיר לְגַבִּיָּהוּ, עֲבִירָה
 אֲזַדְמַנַת לְגַבִּיָּה וְאַשְׁתִּזִּיב מִינָהּ.

[יתרו עד.]

(יום ששי; שמות רסט-ער)

בַּחֲדוּי עַל לְבָהּ, שְׁפוּוֹן דִּילִיה
עֲתִיקִין, מְאָרִיה גְּאוּתָא בְּשַׁגְּעוּנָא,
לִישָׁנָא בִישָׁא.

שְׁעָרוֹי שְׁעִיעִין רַבְרַבִּין וְסִגְיָאִין,
אַנְפוּי אַנְפִּין אַרִיכִין זְעִיר, וְעַגּוּלִין
זְעִיר, לְזַמְנִין אַתְחָרַט מְכַל מַה
דְּעָבַד, וְתַב לְקַלְקוּלִיה, בְּעֵינֵיה
תְּשַׁכַּח שׁוּרְיִיקִי, תְּרִין בְּעֵינָא
דִּימִינָא, וְחַד בְּעֵינָא דְשִׁמְאָלָא,
אוּדְנוּי זְעִירִין, קִימִין בְּקִיּוּמָא.

זְרַעָא דְדוּד בְּהַפּוּכָא. זְרַעָא דְדוּד
כָּל סִימְנִין אֵלִין לְטַב וְלַמְעַבַּד
טִיבוּ, בַּר שְׁפוּוֹן רַבְרַבִּין, דְּכָל מֵאן
דְּשְׁפוּוֹתִיה רַבְרַבִּין, מְאָרִיה
דְּלִישָׁנָא בִישָׁא אִיהוּ, בֵּין זַכָּאָה בֵּין
חֲיִיבָא, בַּר אִי צְדִיק גָּמוּר הוּא,
וּבְזַכּוּי דִּילִיה נֶצַח וְנָטִיר גְּרַמִּיה.

עֵינִין יְרוּקִין, זְעִיר מַגְוּוֹן סוּמְק
אַזִּיל בֵּינֵיהוּ, בְּמַצְחִיה תְּרִין
רְשׁוּמִין, מְסִטְרָא דָא לְסִטְרָא דָא,
וְחַד לְעִילָא זְעִירָא, וְחַד לְתַתָּא,
אִיהוּ בְּאֵת פ' וְאֵת ר', דָּא מַצְחִיה
רַב בְּעַגּוּלָא, אִיהוּ טַב לְכָלָא, יְהִיב
מְכַל מַה דְּאִית לִיה לְכָל בַּר נֶשׁ,
וְתָרַן אִיהוּ, שְׁעָרוֹי שְׁעִיעַ וְתָלִי,

בְּסִטְר יְמִינָא אִית לִיה חֲנוּרוּ
דְּשְׁעָרֵי מִיּוּמָא דְּאַתְבָּרִי.

מִתְנִיתִין, בְּנִי עֲלָמָא מְאָרִיהוּן
דְּסַכְלָתְנוּ, פְּקִיחִין עֵינִין, מְאָרִיהוּן
דְּמַהִימְנוּתָא, דִּי הָוָה גְּנִיזָא בְּכוּ,
מֵאן מְנַכּוֹן דְּסִלִיק וְנַחִית, מֵאן דִּי
רוּחַ אֱלֹהִין קְדִישִׁין בִּיה, לִיקוּם
וְלִינְדַע. בְּשַׁעְתָּא דְּסִלִיק בְּרַעוּתָא
דְּרִישָׁא חֲוּרָא, לְמַבְרִי אָדָם, בְּטַש
בְּגוּ בּוּצִינָא חָדָא, וּבְטַש בּוּצִינָא
בְּפִשְׁטוּ דְּנַהִיר, וְהָוָה פִּשְׁטוּ
דְּבוּצִינָא אֲפִיק נְשַׁמְתִּין, אוּף הָכִי
בְּטַש גּוּ טַנְרָא חָדָא תְּקִיפָא, וְאֲפִיק
הָוָה טִינְרָא שְׁלַהּוּבָא חָדָא
מְלַהּטָא, מְרַקְמָא בְּכַמָּה גּוּוּנִין,
וְהָוָה שְׁלַהּוּבָא סְלָקָא וְנַחֲתָא, עַד
דְּהָוָה פִּשְׁטוּ בְּטַש בִּיה, וְתַב
וְאֲתִישָׁב בְּדוּכְתִיה, וְאַתְעַבִּיד רוּחָא
דְּחִיָּיא.

וְהָוָה רוּחָא אַתְתַּחֵם, וְנָטִיל גּוּן
חַד מְשַׁמְשָׁא, נַחִית לְתַתָּא נָטִיל גּוּן
חַד מְסִיחָרָא, סְטָא לִימִינָא נָטִיל גּוּן
מִיָּיא כָּלִיל בְּפוּמָא דְּאַרִיה חָדָא,
סְטָא לְשִׁמְאָלָא נָטִיל גּוּן אֲשָׁא כָּלִיל
בְּפוּמָא דְּחַד שׁוּר סוּמְקָא כּוּוּרָדָא,
סְטָא לְקַמִּיה נָטִיל גּוּן רוּחָא כָּלִיל
בְּפוּמָא דְּחַד נֶשׁ רַבְרַבָּא רַב גְּדַפִּין
מְאָרִיה דְּנוּצָה, כָּל גּוּוּנִין בִּיה

סימנים, אנון ארבע אתון דאקרון
 עדות, וסימנא דא ע' ההוא
 שורייקא דסטר ימינא דבליט
 בשכיבו, ד' ואנון תרין אתון
 דמתחברן ביה ו"ת, אנון ההיא
 שורייקא דכליל תרין אחרנין, ודא
 איהו רזא דכתיב (תהלים פא, ו): עדות
 ביהוסף שמו, דכל מאן דחמא ליה
 הוה רחים ליה בלבוי, וברחימו
 אשתלים.

זרעא דדוד מתהפכן ביה חיזו
 דגוונין, ובגין כך טעה שמואל,
 דכתיב (שמואל א' טז, ז): אל תבט אל
 מראהו, בגין דסטרא אחרא הוה
 ביה באליאב, דלא הוה הכי בדוד,
 דיוקנין דדוד טמירין אנון, דהא
 דיוקנין דסטרא אחרא, אתכליל גו
 דיוקנין, וההוא דיוקנא דסטר
 אחרא אתחזי ביה בקדמיתא,
 דאעבר על עיינין לפום שעטא,
 ובהיל לבא ודחיל, ולבתר (שם,
 יב/יח): וטוב ראוי, ויהו"ה עמו. ודא
 איהו עדות לגביה.

דיוקנא דא דאדם, כליל כל
 דיוקנין, וכלהו כלילן ביה, האי
 לא בהיל ברוחיה, בשעטא
 דרוגזיה איהו בנייחא, ומלוי
 בנייחא, ומיד אתפייס.

מתתחמן, סטא לאחורא נטל גון
 עפרא כליל מארבע סטרי עלמא
 בפומא דאדם, וכל דיוקנין
 מסתכלן לגביה.

זהר: דרוחא בלטא לבר, ואתחזי
 ואתגניז, וכל הני דיוקנין אתחזיין
 מתצייירן בציורא דאתון, אף על
 גב דאנון גניזין, אלין ארבע
 דיוקנין אתחזיין לפום שעטא
 לאנון מארי דעיינין, דידעין ברזא
 דחכמתא לאסתכלא בהו.

ציורא קדמאה, כד אזיל בר נש
 בארז קשוט, אנון דידעין ברזין
 דמריהון מסתכלן ביה, בגין
 דההוא רוחא דלגו מתתקנא ביה,
 ובליט לבר ציורא דכלא, וההוא
 ציורא איהו ציורא דאדם, ודא
 איהו ציורא שלים יתיר מכל
 ציורין, ודא איהו ציורא דאעבר
 לפום שעט, קמי עינייהו דחפימי
 לבא, האי כד מסתכלן באנפוי
 לבר, אנון אנפין דקיימין קמיה
 עיינין דלבא רחים לון.

ארבע סימנין דאתון אית בהו,
 שורייקא חד בליט בשכיבו
 מסטרא דימינא, ושורייקא חד
 דכליל תרין אחרנין דאחידן ביה
 בסטרא דשמאלא, אלין ארבע

[יתרו עד:]

(שַׁבַּת-קֹדֶשׁ; שְׁמוֹת רַעַא-עֹרֵב)

זַרְעָא דְדוֹד דְאִתְחַזֵּי בֵּיהּ הֵהוּא
 דְיִוְקְנָא בְּקִדְמִיתָא, דְאֵעֲבֵר לְפִי
 שְׁעֵתָא עַל עֵינַיִן בְּרוּגְזִיָּה, בְּנִיחָא
 מִיַּד אֲתַפְּיִיס, אֲבָל נָטִיר דְּכַבּוּ
 כְּנַחֲשׁ לְסוּפָא, בְּגִין דְּהֵהוּא סְטָרָא
 גְּרָמָא לִיָּה, דְּסַחְרָא בְּכָל סְטָרִין,
 אֲבָל מוּחָא דְּכַבּוּ קִלְפָּה וְלִבָּא
 מְתִישְׂרָא, וַיִּצִיבָא דָּא לְאַנּוּן זְכָאִין,
 אֲבָל חֵיבִין לָא מִתְעַבְּרִין מֵהֵהוּא
 דְיִוְקְנָא קִדְמָאָה בִישָׂא, וְאִתְחַבְּרִין
 בֵּיהּ בְּכָלָא.

צִיּוּרָא תְּנִינָא, אִי הֵהוּא בַר נָשׁ לָא
 אֲזִיל כָּל כֶּךָ בְּאַרְחָא בִישָׂא, וְאַסְטִי
 מֵהֵהוּא אֲרַחָא וְתַב לְמַאֲרִיָּה, לָא
 דֵּהוּא רְגִילָא בְּאַרְחֵי דְמִתְקַנָּן,
 אֲלָא אִיהוּ דֵּהוּא בְּאַנּוּן אֲוֶרְחִי,
 מִתְעַדִּי וְסָטִי מְנַיְיָהוּ וְתַב לְמַאֲרִיָּה,
 הָאִי אִיהוּ רוּחָא טָבָא שְׂאֲרִי לְמִשְׁרֵי
 עֲלוּי, וְלֹאֲתַתְקַפָּא עַל זוּהָמָא
 קִדְמָאָה דֵּהוּא בֵּיהּ, וּבְלִיט לְבַר
 בְּאַסְתְּפִלוּתָא דְעֵינַיִן לְפִי שְׁעֵתָא
 כְּחַד דְיִוְקְנָא דְאַרְיָה דְאַתְגַּבֵּר, הָאִי
 בְשְׁעֵתָא דְחָמִי לִיָּה, הֵהוּא חִיזוּ
 גְּרִים לִיָּה לְאֵעֲבֵר בְּלִבָּה אֲרִיָּה
 דְמִתְגַּבְּרָא לְפִי שְׁעֵתָא, הָאִי

מִסְתַּכְּלִין בְּאַנְפּוּי לְבַתֵּר, אַנּוּן אַנְפִּין
 דְלִבָּא לָא רַחִים לוּן לְפִי שְׁעֵתָא,
 וּמִיַּד תַּב לְבִיָּה וְרַחִים לִיָּה. כַּד
 מִסְתַּכְּלִין בֵּיהּ אַכְסִיָּה, וְחָשִׁיב דְּכָלָא
 יַדְעִין בֵּיהּ, אַנְפּוּי חֲפִיִּין דְמָא,
 לְפִי שְׁעֵתָא מִתְהַפְּכִין לְחִוּוּרָא אוּ
 לִירוּקָא.

תִּלְת שׁוּרֵיִקָּן אִית בְּאַנְפּוּי, חַד
 לִימִינָא, דְדָא אֲתַפְּשֵׁט בְּאַנְפּוּי,
 וְאַתְאַחִיד בֵּיהּ חַד דְסִלְקָא
 לְחוּטְמִיָּה לְעִילָא, וְתִרִין לְשִׁמְאֵלָא.
 וְחַד דְאֲתַפְּשֵׁט לְתַתָּא מֵאַנּוּן תִּרִין,
 וְאַחִיד בְּהָאִי וּבְהָאִי, וְאַלִּין אַנּוּן
 אַתּוּן דְמִתְחַקְקִין בְּאַנְפּוּי, וְאַנּוּן
 בְּלִטִּין בְּבִהִילוּ דְלָא שְׁכַבִּין, וְכַד
 מְתִישְׂבָא וְאַרְגִּיל בְּאַרְחָא קְשׁוּט
 שְׁכַבִּין.

וְרִזָּא דְאַנּוּן אַתּוּן אִיהוּ קְרוּב, דָּא
 הוּהוּ רַחִיק, וְהִשְׁתָּא אַנּוּן אַתּוּן
 בְּלִטִּין בְּאַנְפּוּי וְסִהֲדִין בֵּיהּ
 בְּבִהִילוּ, וְסִימְנָא דָּא ק' מְסִטֵּר
 ימִינָא, אַתּוּן אַחֲרֵנִין מְסִטֵּר

רַזִּי דְרִזִּין: אֲתִישְׁב הֵהוּא רוּחָא
 בְּהֵהוּא עֲפָרָא, וְאַתְלַבֵּשׁ בֵּיהּ, כְּדִין
 הֵהוּא עֲפָרָא מְכַשְׁכְּשָׂא וְנַחַת
 לְתַתָּא, וְכַנֵּשׁ עֲפָרָא מֵאַרְבַּע סְטָרִין
 דְעֲלָמָא, וְאַתְעַבִּיד דְיִוְקְנָא חַדָּא

רְקַמְתִּי בְּתַחֲתִיּוֹת אָרֶץ, בְּרִיךְ הוּא
בְּרִיךְ שְׁמִיּה לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין.

עֵינַיִן חוּוּרָא, וְאַבְרִין סוּמְקִין
בְּאַתְרֵיהּ דְּנַפְיָא מִיְנִיָּה, דָּא אִיהוּ
בְּאֵת פ' וְאֵת ר' כְּלִילָא כְּחֻדָּא,
מְצַחֵיהּ רַב, תְּלַת שְׁרֻטוּטִין סְלֶקִין
בְּמְצַחֵיהּ, שִׁית זְעִירִין אַחְרָנִין,
סוּמְקָא הוּא וְלֹא סוּמְקָא קְיִימָא בֵּין
תְּרִין גּוּוּנִין, שְׁעָרֵיהּ אוּף הָכִי,
אַנְפוּי רְבֻרְבָן, שְׁעָרֵיהּ קָמִיט, וְלֹא
כָּל כֶּךָ, תְּלִי זְעִיר תְּחֻת אוּדְנוּי, טָב
אִיהוּ, מְאִירֵיהּ דְּמַהִימְנוּתָא, מְאִירֵיהּ
דְּרוּגְזָא תְּקִיף, בְּשַׁעְתָּא דְּאַתְרָגִּיז
הֵהוּא סוּמְקָא דְּתְּחֻת עֵינָא
אַתְפְּשֵׁט בְּעֵינֵיהּ, רוּגְזֵיהּ בִּישׁ,
בְּשַׁעְתָּא דְּמִלִּיל בְּרוּגְזֵיהּ סְתִים
פּוּמִיָּה וְנַפְיָא תְּנָא מְנַחֲרֵיהּ, וְלִזְמַן
זְעִיר נַח רוּגְזֵיהּ וְלֹא כָּל רוּגְזֵיהּ, עַד
יּוּמָא אַחְרָא אוּ תְּרִין יּוּמִין, דָּא
אַצְלַח לְזַמְנִין וְלִזְמַנִּין לָא, אַבְל
קָאִים תְּדִיר בְּאַצְלַחְתָּא בֵּין זְעִיר
וּבֵין רַב.

וְאִי סוּמְקָא דְּפּוּם עֵינָא זְעִיר
כְּחוּטָא, וְלֹא אַתְפְּשֵׁט בְּשַׁעְתָּא
דְּרוּגְזֵיהּ בְּעֵינָא, וְאִית בֵּיהּ כָּל הַנִּי
סִימְנִין, חֲלָשָׁא בְּלָבָא, וְאִיהוּ דְּחִיל
מְכֻלָּא

וּפְרָצוּפָא, וְהֵהוּא רוּחָא אַתְטָמֵר
מְגוּ לְגוּ, וְהֵהוּא עֲפָרָא דְּאַתְכְּנִישׁ
מְאַרְבַּע סְטְרִין, בְּטַשׁ לְגַבִּיהּ נְפֶשׁ
כְּלִילָא בְּעֲפָרָא, וְהֵהוּא נְפֶשׁ אִיהוּ
יְסוּדָא לְעוּבְדֵי גּוּפָא, כְּפּוּם עוּבְדִין
דְּהֵהוּא נְפֶשׁ בְּגוּפָא, הָכִי אַתְחֻזִי
בְּמִשְׁכָּא לְבַר.

רוּחָא דָּא אַתְטָמֵר לְגוּ, וְהֵהוּא
אַחְזִי לְבַר, סְלִיק וְנַחֲתִית, וּבְטַשׁ
בְּאַנְפוּי וְאַחְזִי דְּיוּקְנִין וְרִשְׁיָמִין,
בְּטַשׁ בְּמְצַחֵיהּ אַחְזִי דְּיוּקְנִין
וְרִשְׁיָמִין, בְּטַשׁ בְּעֵינֵיהּ וְאַחְזִי
דְּיוּקְנִין וְרִשְׁיָמִין, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב
(ישעיה ג, ט) : הַפֶּרֶת פְּנֵיהֶם עָנְתָה בָּם.

בוּצִינָא דְּאַתְמֶשֶׁךְ מְנִיָּה מְדִידוּ
דְּחַד חוּטָא יְרוּקָא, שְׁלֵהוּבְתָא
דְּתֵהוּ, בְּטַשׁ בִּידוּי בְּשַׁעְתָּא דְּבַר
נֶשׁ נְאִים, וְרִשְׁיָמִין וְרִשְׁיָמִין
וְשְׁרֻטוּטִין בִּידֵיהּ, וְכְפּוּם עוּבְדִין
דְּבַר נֶשׁ הָכִי אַתְרִשְׁיָמִין, וְאַלִּין
אַתּוּן מְתֵהֲפֶכֶן מְתֵהֲפֶכֶן לְעֵילָא,
וְיַדְעִי לּוֹן חֲבָרִי קְשׁוּט בְּרִשְׁיָמוּ
דְּאַתּוּן דְּבוּצִינָא, וְכָל אֲלִין חִילִין
דְּלָגוּ בְּבַר נֶשׁ עֲבָדִין וְשׁוּמִין
וְשְׁרֻטוּטִין אַתּוּן מְתֵהֲפֶכֶן, מֵאֵן
דְּרָקִים דָּא, רָקִים בְּשַׁפּוּלֵי מִשְׁכְּנָא,
כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (תהלים קלט, טו) :

יג תמוז

וְדָא אִיהוּ וַיְכַל"ו, כְּלִיל שְׁבַעֲיִן וַתְּרִין, וְאֶתְקַרְיָאוּ אֱלִין נְפֹשׁוֹת
אוֹשְׁפִזִין, בְּגִין דְּלֹא שְׂרִיָאן בְּיִשְׂרָאֵל אֲלָא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְכֹד
נְפִיק שַׁבַּת כְּלָהוּ חֲזָרִין לְאַתְרֵיהּ.

וְנִשְׁמַתִּין דְּאֲנוּן מְסֻטָּרָא דְשְׁכִינְתָּא עֲלָאָה אֶתְקַרְיָאוּ אֶפְרוּחִין,
וְנִפְשִׁין מְסֻטָּרָא דְשְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה אֶקְרוּן בִּיְצִים, וְדָא אִיהוּ רְזָא
דְּהַפּוֹרְס סְפַת שְׁלוֹם עָלֵינוּ, אִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי סְפַת שְׁלוֹם
דְּמִסְכָּךְ עֲלֵיהּ, וְשְׁלוֹם עֲמָה, דְאֶתְמַר בֵּיהּ (בְּמִדְבָּר כה, יב) : הַנְּנִי
נִתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם, וְאִית סוּפָה לְתַתָּא כ"ו ה"ס דְּאִיהוּ
יֵאֱהֻדוּנָה"י, סוּפַת שְׁלוֹם, כו"ס, ת' דְּאִיהוּ תַּפְּאֶרֶת. [כג.] בְּהַהוּא
זְמַנָּא יְהוּן בְּנִין בְּרִשׁוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקָלָא נְפִיק וַיִּמָּא
לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, מִיַּד דְּנְפִיק זְכוּר וְשָׁמוֹר דְּשַׁבַּת, וַיִּיתִי
לִילִיא דְּיוֹמָא קָמָא דְשַׁבַּתָּא, קָלָא תְּנִינָא נְפִיק שְׁלַח תְּשַׁלַּח.

וְתוּ כִי יִקְרָא קֵן צְפוּר לְפָנֶיךָ, דָּא סוּפָה דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה,
בְּכָל עֵץ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (וַיִּקְרָא כג, מ) : וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בְּיוֹם
הָרֵאשׁוֹן פְּרֵי עֵץ הָדָר, אֶפְרוּחִים אֱלִין שְׁבַעַת יְמֵי הַסְּכוֹת, אוּ
בִיְצִים דְּבַהוּן עֲבָדִין שְׁבַע הַקְּפוֹת, וְרְזָא דְמַלְאָה נְקֻבָּה תְּסוּבָּב גָּבַר
(יְרֻמְיָה לָא, כָּא).

פְּרֵי עֵץ הָדָר אִימָא תַּתָּאָה, עֵץ אִיהוּ לוּל"ב, ל"ו ל"ב נְתִיבוֹת,
דְּאִיהוּ אֶתְרוּג, וְצָרִיךְ לְנַעֲנַעָא בֵּיהּ לְשִׁית סְטָרִין, אַרְבַּע רוּחִין
וְעִילָא וְתַתָּא, לְאַתְעָרָא עֲלֵיהּ ו', וְתַלַּת נַעֲנוּעִין לְכָל סְטָרָא
סְלָקִין ח"י, וְצָרִיךְ אַרְבַּע זְמַנִּין ח"י, חַד בְּנִטְיִלַת לוּלָב, וַתְּרִין
בְּאֲנָא יְהו"ה, תְּרִין אַחֲרָנִין בְּהוּדוּ לִיהו"ה תַּחֲלָה וְסוּף, וּבְאֱלִין

נְעַנּוּעֵין אַנוּן מִשְׁפִּילִין מֵעִילָא לְתַתָּא לְשַׁבְעֵין וְתַרִין אַומִין,
וּלְבַתַר דְּנִצְחֵי לוּן אָמְרִי אָנִי וְהָ"ו הוֹשִׁיעָה נָא תַרִין זְמַנִין,
דְּאִינוּן וָא"ו מִן וְהָ"ו אָנִי וְהָ"ו, מִן וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיִּט, וּבַהֲהוּא
זְמַנָּא לֹא תִקַח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

בִּיצִים אַנוּן מִסְטָרָא דְאוּפְנִים, אֶפְרוּחִים מִסְטָרָא דְנַעַר
מִטְטְרוּ"ן, בָּנִים מִסְטָרָא דְכָרְסִיא דְאִיהִי סֶפֶת שְׁלוּם, דְאִיהִי קִנָּא
דְשְׁכִינְתָא, דְאִימָא עֲלָאָה מְקַנָּא בְּכָרְסִיא בְּתַלְת סְפִירָן עֲלָאִין,
עֲמוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא כְּלִיל שִׁית סְפִירָן, מְקַנָּן בְּמִטְטְרוּ"ן, אִימָא
תַתָּאָה מְקַנָּא בְּאוּפְן, דְאֶתְמַר בֵּיה (יחזקאל א, טו) : וְהִנֵּה אוּפְן אֶחָד
בְּאַרְץ.

וְעוּד שְׁכִינְתָא מִסְטָרָא דְכָרְסִיא אֶתְקַרִיאת נֶשֶׁר, וּמִסְטָרָא דְנַעַר
יוֹנָה, וּמִסְטָרָא דְאוּפְן צְפוּר, וְשְׁכִינְתָא דְמוֹת אָדָם לְהִנָּה.

וְעוּד שְׁלַח תְּשַׁלַּח תָּא חָזִי מְלֶאכָא אִית דְּמִמָּנָא עַל עוּפִין, דְּאִנוּן
נְפִשִין דְאֶתְקַרִיאוּ צְפִרִין, וְסַנְדַלְפוּ"ן שְׁמִיָה, וּבְזְמַנָּא דִישְׂרָאֵל
מְקִיִימֵי הָאִי פְקוּדָא, וְאֶזְלַת אִימָא מִתְתַרְכָּא, וּבְנִין צְוּוּחִין, אִיהוּ
אוּלִיף זְכוּ עַל עוּפִין דִּילִיָה, וַיִּימָא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְהָא
כְּתִיב בְּךָ (תהלים קמה, ט) : וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, אִמָּאִי גְזִירַת עַל
הָאִי עוּפָא דְאֶתְתַרְכַּת מְקִינָה, וְכֵן מִטְטְרוּ"ן אוּלִיף זְכוּ עַל
עוּפִין דִּילִיָה, דְאִנוּן רוּחִין דְפְרָחִין בְּבִנֵי נֶשֶׁא, דְמְכָרְסִיא אַנוּן
נְשַׁמְתִין, וּמַהֲאִי חִיָה רוּחִין, וּמַאוּפְן נְפִשִין, וְאִנוּן בְּכַרִיָּאָה
יִצִירָה עֲשִׂיָה.

בְּשַׁבַּת וַיּוֹמִין טָבִין נְחִתִין עֲלִיָהוּ נְשַׁמְתִין וְרוּחִין וְנְפִשִין בְּאַרְח
אַצִּילוֹת, דְאִנוּן רוּחָא דְקוּדְשָׁא מַעֲשֵׁר סְפִירָן.

יד תמוז

וְכָל מְמַנָּא אוֹלִיף זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּהּ, דְּאֲנוּן נִשְׁמַתִּין דְּפָרְחִין
בְּבֵי נֶשְׁא, וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְקַיְמִין הָאִי פְקוּדָא, כָּל מְמַנָּא
אוֹלִיף זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּהּ, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מָה עֲבִיד, כְּנִישׁ
לְכָל חֵילִין דִּילִיָּהּ, וַיִּמָּא, וְכִי כָּל מְמַנָּא דְעוֹפִי דִּלְתַתָּא אוֹלִיף
זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּהּ דְּמְמַנָּא עֲלֵייהוּ, וְלִית בְּכוּ מָאן דְּאוֹלִיף זְכוּ
עַל בְּנֵי דְּאֲנוּן יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל שְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי
בְּגִלוּתָא, דְּקִנָּא דִּילָהּ דְּאִיהִי יְרוּשָׁלַיִם חֲרָבָה, וּבְנֵי בְּגִלוּתָא
תְּחוּת יַד אֲדוּנִים קָשִׁין אוּמִין דְּעֶלְמָא, וְלִית מָאן דְּבָעֵי עֲלֵייהוּ
רַחֲמֵי, וַיִּוֹלִיף זְכוּ עֲלֵייהוּ, בְּהָהוּא זְמַנָּא צְוּחַ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
וְאָמַר (יִשְׁעִיָּה מַח, יא) : לְמַעַנִי לְמַעַנִי אַעֲשֶׂה, וְאַעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי
(יְחִזְקָא ל כ, יד), וּבְדָא יִתְעַר רַחֲמֵי עַל שְׂכִינְתִּיהָ וְעַל בְּנֵי דְּבְּגִלוּתָא.

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, וְהָא קָדָם דְּגָלוּ יִשְׂרָאֵל וְשְׂכִינְתָּא, בְּמַאי
הוּוּ מְקַיְמִין שְׁלוּחַ הַקֶּן, אָמַר לִיָּהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי, בְּגִין
לְאַתְעָרָא רַחֲמִין עַל אֲנוּן נַפְשִׁין וְרוּחִין וְנִשְׁמַתִּין, דְּהוּוּ אֲזִלִּין
בְּגִלוּתָא בְּגִלְגוּלָא מִתְתַּרְכִּין מְגוּפִיָּהוּן דְּאַתְחָרְבוּ, דְּעֲלֵייהוּ
אֲתַמַּר דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הָוָה בּוֹנֵה עֲלָמִין וּמַחְרִיבֵן,
דְּאַשְׁתַּאֲרוּ חֲרָבִין גּוּפִיָּהוּן מְנִיָּהוּ, וּמְנִיעוּ דְּבִרְכָאן לְעֵילָא גָרִים
וְנָהָר יַחְרַב וַיִּבֶשׁ (אִיּוֹב יד, יא), וְהָכִי אוּקְמוּהוּ אֲתַחְרַב בֵּית רַאשׁוֹן
וְהָאֲרִץ הִיָּתָה תְּהוּ וּבָהוּ. [כג:] אֲתַחְרַב בֵּית שְׁנֵי וְחֶשֶׁךְ עַל פְּנֵי
תְּהוֹם, וּבְגִין אֲלִין נִשְׁמַתִּין דְּאַתְבְּרִיאוּ קָדָם דְּאַתְבְּרִי עֲלָמָא וְלִית
לוֹן גּוּפִין, בְּגִין לְאַתְעָרָא רַחֲמֵי עֲלֵייהוּ, הוּוּ מְקַיְמִי הָאִי
פְקוּדָא.

אָמַר לִיה, אָבָא, אִם כֵּן תִּלְמִיד חָכָם דְּאִיהוּ מְסֻטְרָא דְמַחְשְׁבָה,
 דְּאִתְמַר בֵּיה יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשְׁבָה לִיבְרָאוֹת, הָאִי אֲוֵרִייתָא
 אִיהִי בֵּן לְתִלְמִיד חָכָם, אִם כֵּן אֶתְתָּא דִּילָהּ אֲמַאי צְרִיכָא יְבוּם,
 דְּהָא לָא שׁוּוּ אֶפְרָשׁוּתָא מְאֲרִי מִתְנִיתִין לְתִלְמִידֵי חֲכָמִים מְשָׁאָר
 בְּנֵי נְשָׂא, אָמַר לִיה, בְּרִי, וְדַאי צְרִיכָה יְבוּם, לְאֵלִין נְשָׁמְתִין
 דְּאִזְלִין עֲרֻטִילָאִין מְשִׁית יוּמֵי בְּרָאשִׁית.

אָמַר לִיה, וְהָא כְּתִיב (וַיִּקְרָא כו, י) : לֹא יַחְלִיפְנוּ וְלֹא יִמִּיר אֶת־
 וְגוֹמֵר, וְכִי הָאִי אֶתְתָּא דְּאִיהִי קִדְּשׁ קִדְּשִׁין, תְּהֵא קִינָא לְמָאן
 דְּלָאו אִיהוּ מְמִינָה, דְּהָא כְּתִיב (בְּרָאשִׁית א, כד) : תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ
 חַיָּה לְמִינָהּ, וְלִית לָהּ הֶרְפָּכָה אֶלָּא מְמִינָה.

אָמַר לִיה, בְּנֵי, גְּלִגּוּלִין אֲנוּן רָזָא דְּהֶרְפָּכָה, כְּגוּן מָאן דְּמֶרְכִּיב
 אֵילָנָא דְּלָאו אִיהוּ מִינִיה בְּאֵילָנָא אַחֲרָא, כְּגוּן מָאן דְּמֶרְכִּיבִין
 אֶלְנִין דָּא בְּדָא, אֲבָל עֶקְרָא דְּאִם הָמָר יְמִירְנוּ, צְרִיךְ דִּיהָא קִדְּשׁ
 בְּקִדְּשׁ, דְּאֵילָנָא אִית מְסֻטְרָא דְּמְסָאָבו דְּאִיהוּ רַע, וּבְגִינִיה אֶתְמַר
 (וַיִּקְרָא כו, י) : לֹא יִמִּיר אֶת־טוֹב בְּרַע אוֹ רַע בְּטוֹב, דְּהָאִי אִיהוּ רָזָא
 דְּצַדִּיק וְרַע לֹו רְשָׁע וְטוֹב לֹו, אֲבָל אִם הָמָר יְמִירְנוּ, וְהָיָה הוּא
 וְתִמּוּרְתוֹ יְהִיָּה קִדְּשׁ (שָׁם, לג), וּבְדָא מֶרְכִּיבִין קִדְּשׁ בְּקִדְּשׁ,
 וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, וְרָזָא דְּמִלָּה (שְׁמוֹת כו, ה) : מְקַבֵּילַת הַלְּלָאֵת,
 וּמִין בְּמִינוֹ הָאִי אִיהוּ צַדִּיק וְטוֹב לֹו.

טו תמוז

וְכַד הֵהִיא נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי קִדְשׁ לָא אֲשַׁכַּחַת מִינָהּ, אֲתַמַּר בָּהּ
(פְּרָאשִׁית ח, ט) : וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ.

וְהָכִי רְזָא דְקֵן צְפוּר, דְאֲתַמַּר בָּהּ (דְּבָרִים כב, ז) : שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת
הָאֵם, וְאִזְלָא מִנְדָּדָא מִן קִנָּהּ, וְהֵן כָּל אֵלֶּה יִפְעֵל א"ל פְּעַמִּים
שְׁלוֹשׁ עִם גָּבַר (אִיּוֹב לג, כט), לְקַבֵּל תְּלַת שְׁלוּחִים דְיּוֹנָה, וְכַד
אֲשַׁכַּחַת אֲתֵר לְשָׂרְיָא תַּמָּן, אֲתַמַּר בָּהּ (פְּרָאשִׁית ח, יב) : וְלֹא יִסְפָּה
שׁוֹב אֱלִיו עוֹד, לְמִיתִי זְמַנָּא אַחֲרָא בְּהַרְכָּבָה.

וּבְגִין דָּא שְׁלוּחַ הֵקֵן בְּכָל עוֹפִין קְדִישִׁין אִיהוּ, וְלֹא בְּמִסְאָבִין,
דְאֲנוּן נִשְׁמַתִּין דְאִזְלִין מִתְתַּרְכִּין, לְאֲתַעֲרָא רַחֲמֵי עַלֵייהוּ, וּמַה
כְּתִיב בְּהוּ (תְּהִלִּים פד, ד) : גַּם צְפוּר מִצָּאָה בֵּית דָּא גְּלַגּוּלָא קְדָמָא
דְאִיהִי נֶפֶשׁ, וְדָרוּר קֵן לָהּ דָּא גְּלַגּוּלָא תְּנִינָא דְרוּחָא, אֲשֶׁר
שָׁתָה אֶפְרוּחֶיהָ דָּא גְּלַגּוּלָא תְּלִיתָא דְנִשְׁמַתָּא, וּבְגִין דָּא שְׁלַח
תְּשַׁלַּח לְקַבֵּל נֶפֶשׁ וְרוּחַ, אֶת הָאֵם לְרַבּוֹת נִשְׁמַתָּא, דְאֲתַמַּר בָּהּ
(יִשְׁעִיָּה נ, א) : וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, אֶת הָאֵם, אֶת אֲתָא לְרַבּוֹת
גְּלַגּוּלָא תְּלִיתָא.

וּבְגִין דָּא מָאן דְמִקְבְּלִין אוֹשְׁפִיזִין, דְאֲנוּן נִשְׁמַתִּין יְתָרִין, דְאֲנוּן
מְרַכִּיבִין עַלֵייהוּ בְּעָרְב שַׁבַּת, בְּאַנְפִּין צְהוּבִין בְּחֻדְוָה בְּעַנּוּגָא
בְּהֵאֵי עֲלָמָא, כַּד נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא נִפִּיק מִן גּוּפִיָּה מֵהֵאֵי
עֲלָמָא, הָכִי מְקַבְּלִין לוּן בְּעֲלָמָא דְאֲתִי, וְאֲתַמַּר בְּהוּן גַּם צְפוּר
מִצָּאָה בֵּית וְכוּ', זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְמִקְבֵּל אוֹרְחִין בְּרַעוּ שְׁלִים,
כְּאֵלוּ מְקַבֵּל אֲנָפִי שְׁכִינְתָא, דְבְּמִדָּה דְמִדַּד בַּר נִשׁ בָּהּ מוֹדְדִין
לִיָּה, אֲתָא רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה וְנִשְׁיָק יְדוּי, וְאֲשַׁתְּטַחוּ לִיָּה כָּל

חֲבָרִיאַ, וְאָמְרוּ לִיהּ, אֱלוֹ לָא אֲתִינָא לְעֵלְמָא אֱלָא לְמִשְׁמַע מְלִין
אֵלִין דִּיִּי.

אֲדָהְכִי הָא אֵלִיהּ קָא נְחִית מְעִילָא, בְּכַמָּה חַיִּילִין דְּנִשְׁמָתִין,
וְכַמָּה מְלֵאכֵיא סוּחְרָנִיה, וְשְׂכִינְתָא עֲלָאָה עֶטְרָה עַל כְּלָהּ, כְּתָר
בְּרִישׁ כָּל צְדִיק, בְּהֵהוּא זְמַנָּא קָלָא אֲתַעַר בְּאֵילָנָא דְלְעִילָא
בְּנִגּוּנָא, וְכַמָּה עוֹפִין דְּנִשְׁמָתִין שְׂרִיין תַּמָּן בְּעַנְפוּי, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (דְּנִיָּאל ד, ח): רְבָה אֵילָנָא וְתִקֵּף וְכוּ', וַיִּמָּא הָכִי, רַבִּי רַבִּי
אַנְתָּה הוּא אֵילָנָא דְרַבָּה וְתִקֵּף בְּאוּרֵייתָא, בְּעַנְפוּי דִּילָךְ דְּאֲנוּן
אַבְרִין קְדִישִׁין, כַּמָּה עוֹפִין שְׂרִיין תַּמָּן, דְּנִשְׁמָתִין קְדִישִׁין
כְּגוּוּנָא דְלְעִילָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שָׁם, ט): וּבְעַנְפוּהִי יְדוּרָן צְפִירֵי
שְׁמַיָּא, וְכַמָּה בְּנֵי נֶשָׂא לְתַתָּא יְתַפְרַנְסוּן מֵהָאִי [כד.] חֲבוּרָא דִּילָךְ,
כַּד יְתַגְלִי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוּמַיָּא, וּבְגִינִיהּ (וַיִּקְרָא כה, י):
וַקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ וְגוּמַר.

פְּתַח אֵלִיהּ וְאָמַר, כַּד נָפִיק שְׁבַתָּא וַיּוֹמִין טָבִין, וַיִּשְׂרְאֵל אֲנוּן
תְּחוֹת מְמִשְׁלָה דְּסַמָּא"ל וְשַׁבְעִין מְמַנָּן, וְדַחֲקִין לְיִשְׂרָאֵל, קָלָא
נָפִיק מִן שְׁמַיָּא לְגַבִּיהּ, וַיִּמָּא הָכִי, יְר"א בְּש"ת, וְדָא בְּרַאשִׁית,
יְהֵא לָךְ כְּסוּפָא מִן שְׁמַיָּא, וְדָא בְּרַאשִׁית.

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה

בְּרַאשִׁית יְר"א בְּש"ת, וְוִי לִיהּ לְסַמָּא"ל, כַּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
יִיתִי לְמַפְרַק לְשְׂכִינְתָּא וְלְיִשְׂרָאֵל בְּנִהָא, וְתַבַּע מִנִּיהּ וּמִשְׁבְּעִין
אוּמִין וּמְמַנָּן דִּילְהוּן, כָּל עָאקוּ דְּעָאקוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא, בְּגִין
דְּקָדָם דְּגָלוּ יִשְׂרָאֵל, גְּלִי לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

טז תמוז

דְּהוּוּ עֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַהוּי תְּחֻת שְׁעֲבוּדֵיהוּ, וְאַחֲזִי לִיהּ
 וּלְשִׁבְעֵין מְמַנָּן דְּתְחֻת יְדֵיהּ, אֲגָרָא דְּלֵהוּן אִי הוּוּ אוּקְרִין
 לְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית לט, ה) : וַיְבָרֶךְ יְהוָה
 אֶת בֵּית הַמִּצְרִי בְּגִלְלַל יוֹסֵף, וְאִיהוּ וּמְמַנָּן דִּילִיָּה לָא עֲבָדִין לְהוּן
 יְקָרָא, אֶלָּא עֲבָדִין בְּהוּן וּבְשִׁכְיִנְתָּא קְלָנָא, דְּאֲמַרִין לוּן כָּל יוֹמָא
 אִיָּה אֱלֹהֵי"ך, וּבְגִין דָּא קָלָא נְפִיק לְגַבִּיָּה כָּל יוֹמָא מִן שְׁמַיָּא,
 וְאָמַר יְר"א בְּש"ת, יְהֵא לָךְ כְּסוּפָא מִן שְׁכִינְתָּא, יְר"א שְׁמַיָּם
 יְהֵא לָךְ כְּסוּפָא מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ שְׁמַיָּם, הֲדָא הוּא
 דְכְּתִיב (מְלָכִים א' ה, לב) : וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשְּׁמַיָּם, וְדָא בְּרֵאשִׁית.

תְּקוּנָא תְּמִינָאָה

בְּרֵאשִׁית, ש' שְׁמַיָּם, יְר"א בִּי"ת דִּילִיָּה, דְאִיהוּ רֵא"ש בִּי"ת,
 דְּחִיל לִיָּה בְּבִיתִיָּה, דָּא הוּא בְּרֵאשִׁי"ת, וְאִיהוּ וּמְמַנָּן דִּילִיָּה לָא
 דְּחִילוּ מְנִיָּה, וְחֲרִיבוּ בִּיתִיָּה בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי, וּבְגִין דָּא
 (יִשְׁעָיָה כד, כג) : וְחֲפָרָה הִלְבְּנָה דְאִיָּה נְחָשׁ אִשְׁתּוּ זְנוּנִים, וּבוֹשָׁה
 הַחֲמָה דְאִיָּה גִיָּהֲנָם, דְנְחָשׁ אִשְׁתּוּ זְנוּנִים חֲרִיבַת בֵּיתָא
 דְשְׁכִינְתָּא, וְחֲמָה דְאִיָּה גִיָּהֲנָם סַם הַמּוֹת אוּקִידַת הֵיכְלָא.

וּבְזִמְנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּנִי לוּן כְּמִלְקָדְמִין, הֲדָא הוּא
 דְכְּתִיב (תְּהִלִּים קמז, ב) : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה, בְּהַהוּא זְמַנָּא וְחֲפָרָה
 הִלְבְּנָה וּבוֹשָׁה הַחֲמָה, אִימְתִי, בְּזִמְנָא דְכִי מֶלֶךְ יְהוָה צָבָאוֹ"ת,
 דְּבִנְיָנָא קְדָמָאָה אֲתַעְבִּיד עַל יְדָא דְבַר נֶשׁ, וּבְגִין דָּא שְׁלִיטוּ
 עַלִּיָּהוּ, בְּגִין (תְּהִלִּים קכו, א) : דָּאִם יְהוָה לָא יִבְנֶה בֵּית שׁוּא עֲמָלוּ

בוניו בו, ובגין דבניינא בתראה יהא על ידא דקודשא בריך הוא, יתקיים, ועל דא אמר קרא (חגי ב, ט): גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון.

ובההוא זמנא דיתבני בניינא על ידא דקודשא בריך הוא לעילא ותתא, אתמר בשכינתא עלאה ותתאה, והיה אור הלבנה כאור החמה (ישעיה ל, כו), וחרפה הלבנה ובושה החמה, דאנון נוקבין דסמא"ל, ובגין דלא דחיל סמא"ל מן קודשא בריך הוא דאיהו שמים, ובת זוגיה לא דחילת משכינתיה דאיהי ארעיה, אתמר בהון (שם נא, ו): כי שמים פעשן נמלחו, והארץ כפגד תבלה, הוא סמא"ל ובת זוגיה.

תקונא תשיעאה

בראשית, [כד:] יר"א שב"ת, דאיהי שכינתא, דעלה אתמר (שמות לא, יד): מחלליה מות יומת, דעאלו אויבים בחלל דילה דאיהו קדש קדשים, ואתמר בהון (במדבר יט, יג): את מקדש יהו"ה טמא, חלל ממלכה ושריה (איכה ב, ב), ושפחה עאלת באתר דגבירה, דאיהי נדה שפחה גויה זונה, וסאיבת אתרהא, דתמן הוה נייחא דשכינתא, וקלא הוה נחית ואמר, ירא שבת, ואיהי לא עבדת כך, אלא חלל ממלכה ושריה, וברחת שכינתא מתמן, בההוא זמנא שחקו על משבתייה, ואמרת שפחה, לאו האי כגוונא דעבדת שרי לשפחה דילה, הדא הוא דכתיב (בראשית טז, ח): מפני שרי גברתי אנכי ברכת, אמר קודשא בריך הוא, ברתא דרשע חייבא

יז תמוז

וְהָא אַף עַל גַּב דְּשִׁירי תְּרַכַּת לָהּ, אֲנָא רְחִימָנָא עֲלָהּ וְעַל בְּנָהּ,
וְאִתּוֹן לָא עֲבַדְתּוֹן הָכִי, אֶלָּא גְרַמְתּוֹן בִּישׁ תְּחִוּת טָב, אֲנָא
אוּמִינָא לְאֶעְבְּרָא מְלָכוּתָא חֵיבָא מֵעֲלָמָא, וְלֹא יְהֵא חֲדוּה
קְדָמִי עַד דִּיתְאַבִּידוּ מֵעֲלָמָא, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא יְהֵא חֲדוּה קְדָמִי,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (מְשִׁלֵי יֵא, י): וּבְאַבְד רְשָׁעִים רְנָה.

תְּקוּנָא עֲשִׂירָא

בְּרֵאשִׁית שִׁיר תַּא"ב, וְהָא אִיהוּ שִׁיר מְשׁוּבָח מְכָל הַשִּׁירִים,
תַּאב מְכָל הַשִּׁירִים, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה,
לְמֶלֶךְ שְׁהַשְׁלוּם שְׁלוֹ, הָכִי אוּקְמוּהוּ. וְהָאִי שִׁיר מְתִי יתְעַר,
בְּזְמַנָּא דִּיתְאַבְדּוֹן סַמְא"ל וּמִמֶּנָּן דִּילִיָּה חֵיבָא מִן עֲלָמָא,
וּבְהֵהוּא זְמַנָּא אֲזִי שִׁיר מוֹשֶׁה (שְׁמוֹת טו, א), אֲזִי שֶׁר לָא כְּתִיב אֶלָּא
יִשִּׁיר, וְהָא אוּקְמוּהוּ.

וְהָאִי שִׁיר בְּאֲז, סְלִיק בְּפּוּמָא, אֲבָל שִׁיר אִיהוּ וּדְאִי חֲכָמַת
שְׁלְמָה, בְּהֵהוּא זְמַנָּא וְתַרְבַּח חֲכָמַת שְׁלְמָה (מְלָכִים א' ה, י).

וּמֵאֵן סְלִיק לָהּ לְאַתְרָהּ, דָּא מוֹשֶׁה, וְרִזָּא דְמֶלֶךְ אֲזִי שִׁיר מוֹשֶׁה,
בְּאֵן סְלִיק לָהּ בְּתַלְשָׁא, הָאִי תַגָּא דְתַלְשָׁא אִיהוּ י' יִשִּׁיר, וְתַקּוּם
מִן ה' דְּמוֹשֶׁה וְשִׁירָא עַל רִישָׁא דו', וְאַתְעַבִּידַת תַּגָּא ז', וְסְלִיק
לָהּ עַד אֲתַר דְּאַתְגַּזְרַת מִתַּמָּן.

כַּד סְלִיקָא לְגַבֵּי י' עֲלָאָה אֲתַקְרִיאַת שִׁיר זְכָר, וְכַד נִחְתָּא לְגַבֵּי ה'
אֲתַקְרִיאַת שִׁירָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב אֲזִי שִׁיר מוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיהוָה וְגוֹמֵר, דְּעֲלֶה אֶתְמַר (תהלים ק"ח, כב) :
 אֶבֶן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים וְגוֹמֵר, דְּאִיהִי אֲבָנָא דִּי מְחַת לְצִלְמָא
 דְּעֲבוּדָה זָרָה, בְּהֵיא זְמָנָא דְּאֶתְמַחִי צִלְמָא דְּעֲבוּדָה זָרָה
 דִּיּוֹקְנָא בִּישָׁא, אֶתְמַר בָּהּ (דְּנִיאל ב, לה) : וְאֲבָנָא דִּי מְחַת לְצִלְמָא
 הָוֹת לְטוֹר רַב וּמְלֹאת כָּל אֲרֻעָא, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (ישעיה ו, ג) :
 מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהָכִי סְלִיקַת עַד דְּלֹא אֲשַׁכְּחִין לָהּ אֶתְרָא,
 וְשָׂאֲלִין מְלֹאֲכִין בְּגִינָה אִיָּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא
 אֲשַׁכְּחִין לָהּ שִׁיעוּרָא, עַד דְּאֶמְרִין בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוּמוֹ,
 בְּגִין דְּסִלְקָא לִיָּה עַד אִין סוּף דְּאִיהוּ י' רִישָׁא דָּא'.

וּבְאֵן סְלִיקַת בְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא דְּאִיהוּ ו', עֲטָרָה עַל רִישִׁיָּה,
 כִּד סְלִיקַת עֲטָרָה עַל רִישִׁיָּה אֶתְמַר בָּהּ (משלי יב, ד) : אִשְׁתַּחֲוִי
 עֲטָרַת בַּעֲלָהּ, וְכִד נְחִיתַת תְּחִילַתָּהּ אֶתְקַרִּיאת בֵּית זוּגִיָּה יְחוּדִיָּה.
 [כח.] אִיָּהוּ תְּגָא לְעִילָא, תְּגָא דְּסִפְרָא תוֹרָה, בְּגִינָה אֶתְמַר
 וְדִאֲשַׁתְּמַשׁ בְּתְּגָא חֲלָף, וְאִיָּהי נְקוּדָה דְּקַמִּין א' לְתַתָּא, כְּגוּוֹנָא
 דָּא א יְחוּדִיָּה, לְעִילָא אִיָּהוּ כְּגוּוֹנָא דָּא א תְּגָא עַל סִפְרָא תוֹרָה,
 לְתַתָּא כְּגוּוֹנָא דָּא א נְקוּדָה דְּאוּרִיתָא, וּבְגִינָה אֶתְמַר (ישעיה מו, י) :
 מִגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית.

כִּד אִיָּהי חֲזִיָּה בִּינִיָּהוּ, אוֹמְרִים מִמְּקוּמוֹ יִפֵּן בְּרַחֲמֵי לְעַמּוֹ, כִּד
 אֶסְתַּלִּיקַת מִינִיָּהוּ, שׁוֹאֲלִים אִיָּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ,
 וּבְהֵיא זְמָנָא דְּסִלְקָא אִיָּהי כְּלָהוּ חִיוּוֹן תְּרַפִּינָה כְּנַפִּיָּהם (יחזקאל
 א, כד), וְאִימְתִי סִלְקָא אִיָּהי לְעִילָא, בְּעַמְדָּם יִשְׂרָאֵל בְּעַמִּידָה,
 הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (שם) בְּעַמְדָּם תְּרַפִּינָה כְּנַפִּיָּהם, דְּסִלְקַת עַד אִין
 סוּף, לְמִשְׁאֵל מְזוֹנָא מַעֲלַת הָעֵלוֹת

יח תמוז

וְכַד נְחִיתַת נְחִיתַת מְלִיא מְכַל טְבִין, בְּהֵוּא זְמַנָּא חֵיוֹן פְּתִיחִין
גַּדְפִייהוּ לְגַבְהָ, בְּכַמָּה שִׁירוֹת וְתוֹשְׁבֵחֵן לְקַבְּלָא לָהּ בְּחֻדְוָה.

וּבְאַן אַתְר נְחִיתַת, בְּאַת ו' דְּאִיהִי בְּאַמְצָעִיתָא דְּא' עֲמוּדָא
דְּאַמְצָעִיתָא, בֵּיה קָרְאן לִיה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, שִׁי"ר א"ל, וּבְהֵוּא
זְמַנָּא דְנְחִיתַת מַה כְּתִיב בְּחֵיוֹן (יחזקאל א, כד) : וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל
כְּנַפֵּיהֶם.

קָם אֱלִיָּהוּ וְאָמַר רַבִּי רַבִּי חֲזוֹר בְּךָ, בְּוֹדָאֵי כַד אִיהִי סְלִיקַת,
כְּלָהוּ חֵיוֹן מְצַפְצָפִין לְגַבְהָ בְּכַמָּה שִׁירִין וְתוֹשְׁבֵחֵן, וְאִיהִי
סְלִקָא עַל כְּלָהוּ עַד אֵין סוּף, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (מְשָׁלִי לָא, כט) :
רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל כְּלָנָה.

עַד דְּקָרְאן לָהּ יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא בְּקָרִיאַת שְׁמַע דְּתִיחוֹת לְגַבֵּיהוּ,
וּבְאַן קָרְאן לָהּ, בְּבִין זוּגָה דְּאִיהוּ ו', יִשְׂרָאֵל סְבָא, וְאִיהוּ שִׁיר
א"ל, שִׁיר דִּילִיָּהּ, דָּאם לָא קָרְאן לָהּ בֵּיה, לָא נְחִיתָא עֲלֵיהוּ.

וּבְהֵוּא זְמַנָּא דְנְחִיתַת קְשָׁרִין לָהּ בְּתַפְלָה דִּיד לְתַתָּא, דְּתֵהּא
קְשׁוּרָה עֲמִיָּה, וְרָזָא דְמֶלֶךְ וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוּ (בְּרַאשִׁית מַד, ז),
וְקְשָׁר דְּתַרוּיָּהוּ אִיהוּ שְׁר"ק לְתַתָּא, וְלַעִילָא שְׁלֶשֶׁל"ת תְּפִלִּין
עַל רִישִׁיָּהּ, בְּרָזָא דְטַעֲמֵי אַתְקָרִיאַת תְּנוּעָה, מְסִטְרָא דְנְקוּדָה
יְחוּדָא, וְצָרִיךְ לְאַרְכָּא לָהּ בְּתַנוּעָה דְּאִיהוּ רַבִּיעַ עַד אֵין סוּף
לַעִילָא, וְצָרִיךְ לְנְחִיתָא לָהּ בְּחִיר"ק עַד אֵין תְּכֻלִּית, לְאַמְלָכָא לָהּ
עַל תַּתְּאִין.

וּבְשׁוּר"ק צָרִיךְ לְיַחְדָּא לָהּ בְּבַעֲלָהּ, וּבְחַל"ם אִיהִי תְּגָא עַל
רִישִׁיָּהּ, וּבְחִיר"ק אִיהִי כְּרִסְיָא תְּחוּתִיָּהּ, וּבְשׁוּר"ק אִיהוּ יְחוּדָא

לְגַבִּיּהּ, כְּגִוּוֹנָא דָּא וְ, וְכַד אִיְהִי לְעֵילָא תְּגָא עַל רִישִׁיּהּ, וְאִיְהִי
 בְּרַתָּא תְּחוּת רַגְלוּי, וְאִיְהִי בִּיחּוּדָא דִּילִיּהּ בְּחִיקִיּהּ, אֶתְעַבִּידַת
 שְׁר"ק קְשׁוּרָא דִּילִיּהּ, וְכַד בְּעֵי לְתַבְרָא קְלִיפִין דְּאֲנוּן צְלָמִים,
 בָּה אֶתְקַרִי שְׁב"א תְּבִי"ר, וּבָה שִׁבְר תְּשִׁבְר מַצְבוּתֵיהֶם (שְׁמוֹת כג,
 כד).

אַבְל יַחּוּדָא דִּילָהּ בְּנִקּוּדַת שׁוּר"ק וְ דְאִיְהוּ יְסוּד ח"י עַלְמִין,
 ח"י בְּרַכָּאן דְּצִלוּתָא, בְּזִמְנָא דְּאֲנוּן בִּיחּוּדָא חֲדָא, צְרִיכִין
 יִשְׂרָאֵל לְמִיקָם בְּצִלוּתָא בְּחֻשָׁא, וְרָזָא דְּמִלָּהּ הִבִּיאוּ לִי בְּחֻשָׁא,
 וּבְגִין דָּא בְּעַמְדָם יִשְׂרָאֵל בְּעַמִּידָהּ, לְאַתְעָרָא לְגַבְהָ ח"י בְּרַכָּאן
 בְּחֻשָׁא, לְאַרְקָא לָהּ בְּרַכָּאן, אֶתְמַר בְּחִיוּן בְּעַמְדָם תְּרַפִּינָה
 כְּנַפִּיָּהֶם, דְּלֹא צְרִיךְ לְמִשְׁמַע גְּדַפִּיָּהוּ, כְּגִוּוֹנָא דְּחֻנָּה דְּאֶתְמַר בָּה
 (שְׁמוֹת א' א, יג) : וְקוּלָּהּ לֹא יִשְׁמַע.

וְהָכִי צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לִיַּחְדָּא בְּבֵת זִוְגִיָּהוּ בְּחֻשָׁא, בְּעַנּוּהָ
 בְּאִמָּה בְּרַתָּת וּבְזִיעַ בְּכִסּוּפָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ קְדַמָּאִין כְּמִי
 שְׁכַפָּאוּ שֵׁד, דְּאִיְהִי שֵׁד מִן שֵׁד"י, דְּבָהּהוּא זְמַנָּא אֶתְעַבְר
 מִתְרַעָא, וְדָא רָזָא דְּמְזוּזָה, דְּאֶתְמַר בָּהּ (דְּבָרִים ו, ט) : וְכַתְּבַתְּם עַל
 מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, מְזוּזַת כְּתִיב זֹז מוֹת, וְאִם הוּא אֲשַׁתְּמַע קְלִיָּהּ, מִיַּד
 לִפְתַּח חֲטָאת רַבִּץ (בְּרַאשִׁית ד, ז), וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְּאִיְהוּ זְעִיר
 בְּמַהְמָנוּתָא, וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּהָ קְדַמָּאִין כָּל הַמְּשַׁמִּיעַ קוּלוֹ
 בְּתַפְלָתוֹ הֵרִי זֶה מִקְטַנִּי אֲמָנָה.

בָּהּהוּא זְמַנָּא דְּמִיַּחַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁכְנִיתֵיהּ, כְּלָהוּ חִיוּוֹן
 מְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין בְּרַכָּאן, וְכְלָהוּ בְּקֻדְשָׁהּ, וּבְגִין דָּא תְּקִינּוּ
 קְדוּשִׁין וּבְרַכָּאן לְכָלָהּ, וְלִקְבַל בְּרַכָּהּ וּקְדוּשָׁהּ וְיַחּוּד דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא.

יט תמוז

הָכִי צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל דִּיהֵא יְחֻדָּא דְלֵהוּן בְּקְדוּשָׁה וּבְרָכָה, וְהָכִי
כָּל מְזוּנֵייהוּ בְּבְרָכָה וּקְדוּשָׁה, וְלִית קְדוּשָׁה בְּפָחוּת מְעַשְׂרָה
דְּאִיהִי י', [כח:] וּבְגִין דְּטַבַּעַת אִיהִי י' כְּגוּוּנָא דָּא ס, בָּה אֲתַקְדִּישַׁת
כְּלָה, וְצָרִיךְ לְאַעְלָא לָהּ בְּאַצְבָּעָא דִּילָהּ, דְּאִיהוּ דִּיוֹקְנָא דְּאֵת ו',
וְאֲתַעְבִּידַת ז', וְצָרִיךְ תְּרִין סְהַדִּין דְּאֲנוּן לְקַבֵּל ה' ה', וְכַד אִיהִי
טַבַּעַת בְּרִישָׁא דְּאַצְבָּעָא וְאֲתַעְבִּידַת ז', בְּהַהוּא זְמַנָּא צָרִיךְ
לְבָרְכָא לָהּ בְּשֵׁבַע בְּרָכָאן דִּירְתָא כְּלָה.

בְּהַהוּא זְמַנָּא דְּמַתִּיחְדִּין יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים א, ב),
מֵאֵי נְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, תְּרִין שְׁפוּוֹן דִּילִיָּה וְתְרִין דִּילָהּ, אֲנוּן אַרְבַּע
גְּדַפִּין דְּחִיוּוֹן, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (יחזקאל א, ו) : וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת
מֵהֶן, וְכַד אֲתַכְלִילֵן תְּרִין אַנְפִּין דִּילִיָּה וְתְרִין דִּילָהּ, וְאַרְבַּע
דְּרוּעִין דְּתְרוּיָהוּ, אֲתַמַּר בְּהוּן (שם) : וְאַרְבַּעַה כְּנָפִים לְאַחַת,
וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת מֵהֶם, וְאֲנוּן אַרְבַּע אַנְפִּין יְהו"ה, אַרְבַּע
גְּדַפִּין אַדְנ"י, בְּחַבּוּרָא חָדָא יֵאֵהֲדוּנָה י'.

כַּד מִתְחַבְּרֵן אֲתוּוֹן אֲקָרִי חֲשֵׁמ"ל, חִיּוֹת אֵשׁ מִמְּלָלָן, זְמַנִּין
חֲשׁוֹת, זְמַנִּין מִמְּלָלוֹת, וּבְגִינֵיהוּ אֲתַמַּר גְּדוּל הָעוֹנָה אֲמֵן יוֹתֵר
מִן הַמְּבָרֵךְ, בְּגִין דְּמִתְחַבְּרִין חָתָן וְכָלָה, תְּמַנִּיא אֲתוּוֹן כְּחָדָא.

אֲנוּן אַרְבַּע חִיוּוֹן, וְאֲנוּן אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר אָדָם, אַרְיָה מְקַבֵּל
עֲלֵיהּ י' בְּמוֹחָא, וּבְזְמַנָּא דְּאִיהוּ בִּימִינָא דְּאֲתַמַּר בִּיהּ (שם, י) :
וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיְמִין לְאַרְבַּעַתָּם, הָרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, שׁוּר
לְשִׁמְאֵלָא לְקַבֵּל לְבָא, ה' הָבֵל דְּלְבָא, תְּמֵן ה', מְצַפּוֹן זָהָב יֵאָתֵהּ
(אִיּוֹב לז, כב), בְּהַהוּא זְמַנָּא דְּאִיהִי ה' בְּלְבָא, הָרוּצָה לְהַעֲשִׂיר
יֵצְפִין.

י"ה דְּחִילוֹ וּרְחִימוֹ, אֲבָא וְאִמָּא, דְּרוּעָא יְמִינָא וּשְׂמָאלָא,
וַיַּעֲבֹר חֶסֶד וּגְבוּרָה, דְּסִלְקִין לְחוּשְׁבֵּן ע"ב תִּיבִין, וְרִי"ו אֲתוּוֹן
דְּע"ב שְׂמָהֵן, וְדָא רְזָא דְּוַיַּעֲבֹר עֵיבוֹר כָּלֵל תְּרוּיָהּ.

ו' דָּא אֲוֵרִייתָא דְּשָׂרְיָא בְּפוּמָא, וּבְרוּחָא דְּפוּמָא פְּרַחַת עַל נְשָׁר,
דְּנֶשֶׁר אִיהוּ חוּטְמָא, תְּרִין גְּדַפּוּי דִּילָהּ תְּרִין שְׂפוּוֹן, וְעָלָה אֲתָמֵר
(קִהְלֵת י, כ): כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד
דְּבָר, וְדָא עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, דְּחֶכְמָה וּבִינָה אֲנוּן נְסֻתְרוֹת
בְּמוּחָא וְלִבָּא בְּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ, וְאֲוֵרִייתָא בְּלָא דְּחִילוֹ וּרְחִימוֹ
לָא פְּרַחַת לְעִילָא.

וּכְתָר בֵּיהּ תְּלִיין בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי, דְּאִיהוּ מְזֻלָּא דְּכְלָהוּ, וְאִיהוּ לָא
תְּלִיא בְּמְזֻלָּא, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי לָאוּ בְּזְכוּתָא
תְּלִיא מְלִתָּא, אֶלָּא בְּמְזֻלָּא תְּלִיא מְלִתָּא, דְּחֶסֶד אִיהוּ זְכוּתָא.

ה' זַעִירָא דְּמוֹת אָדָם, בָּהּ אֲשַׁתְּלִים יְהו"ה, וְהִיא מְלְכוּתָא
קְדִישָׁא, אִיהִי מְצוּהָ, עֲשִׂית פְּקוּדִין, דְּאִיהִי שְׂרִיא בְּרַמ"ח
אֲבָרִים, וְתוֹרָה וּמְצוּהָ עֲלִיָּהּ אֲתָמֵר (דְּבָרִים כט, כח): וְהַנְּגִלוֹת לָנוּ,
וּמְצוּהָ בְּלָא דְּחִילוֹ וּרְחִימוֹ לָא יְכִילַת לְסִלְקָא וּלְמִיקָם קָדָם
י"ה.

אִיהִי כְּלִילָא דְּכֻלָּא, וְעַל כֻּלָּא אָדָם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דָּא
מַחְשָׁבָה, דְּסִלִּיק כֻּלָּא עַד אֵין סוּף, בְּמְלְכוּתָא אֲשַׁתְּלִים כֻּלָּא
עִילָא וְתָתָא.

וְאִיהִי כְּלִילָא מְאַרְבַּע פְּרָשִׁיין דְּקָרִיאַת שְׂמַע, דְּאֲנוּן רַמ"ח
תִּיבִין עִם אֵל מְלָךְ נְאֻמָּן, וּבְגִין דְּלָא יַעֲבֹדוּן הַפְּסָקָה תְּקִינוּ
לְמַהְדֵּר שְׁלִיחָא דְּצַבּוּרָא יְהו"ה אֵלֵהֶיכֶם אָמֵת.

הודפס
לעילוי נשמת
עומר רחמים בן
סלימה ומנחם ז"ל
נלב"ע
כ"ה שבט תשפ"ו
ת.נ.צ.ב.ה.

הודפס לזכות

ליאל ז'אן בן אהובה
וחנה בת לאה מרים הי"ו
אור בן חנה ותהילה בת
אזמירלדה הי"ו

וכל נשמות ישראל הזקוקים להפקד
בדבר ישועה ורחמים שיפקדו בזרע
של קיימא בקרוב, אמן כן יהי רצון!

ולהבדיל לעילוי נשמת:
יהודה ליאון בן יעקב
וקומטה ז"ל
נפ' ח"י ניסן תשפ"ו
ת.נ.צ.ב.ה.

זכות הדפסת בי"ת
ומשניות זהר
יכול להיות שלך או
לעילוי נשמת קרוב
משפחתך!
אלפי דפי גמרא
אלפי פרקי משנה
ותוספתא
נ"ך ודפי זהר לזכותך!

זכות שבועית: 180 ₪

זכות חודשית: 520 ₪

להקדשות: 058-3273775

לוח מזהרא"ש

עיר שומרי הלשון עיר השמחה © לפי אופק יבנאל עיר ברסלב ©

פרשת פנחס

28	<p>לימוד יומי: בבלי: חולין נט ירושלמי: בבא מציעא יג תוספתא: נדרים ג ג"ך: יהושע י משניות: קידושין ב זהר: שמות א עמ' רנט-רס</p>	<p>סו"ז תפילה 10:18 הצות היום 12:41 שקיעה 7:49 צה"כ לשיטת ר"ת ... 9:02</p>	<p>עלות השחר (דק 72) ... 4:21 נץ החמה 5:33 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:10 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:07</p>	יום ראשון	יג
29	<p>לימוד יומי: בבלי: חולין ס ירושלמי: בבא מציעא יד תוספתא: נדרים ד ג"ך: יהושע יא משניות: קידושין ג זהר: שמות א עמ' רסא-רסב</p>	<p>סו"ז תפילה 10:19 הצות היום 12:41 שקיעה 7:49 צה"כ לשיטת ר"ת ... 9:02</p>	<p>עלות השחר (דק 72) ... 4:21 נץ החמה 5:33 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:11 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:07</p>	יום שני	יד
30	<p>לימוד יומי: בבלי: חולין סא ירושלמי: בבא מציעא טו תוספתא: נדרים ה ג"ך: יהושע יב משניות: קידושין ד זהר: שמות א עמ' רסג-רסד</p>	<p>סו"ז תפילה 10:19 הצות היום 12:42 שקיעה 7:49 צה"כ לשיטת ר"ת ... 9:02</p>	<p>עלות השחר (דק 72) ... 4:21 נץ החמה 5:33 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:11 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:07</p>	יום שלישי	טו
1	<p>לימוד יומי: בבלי: חולין סב ירושלמי: בבא מציעא טז תוספתא: נדרים ו ג"ך: יהושע יג משניות: בבא קמא א זהר: שמות א עמ' רסה-רסו</p>	<p>סו"ז תפילה 10:19 הצות היום 12:42 שקיעה 7:49 צה"כ לשיטת ר"ת ... 9:02</p>	<p>עלות השחר (דק 72) ... 4:22 נץ החמה 5:34 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:11 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:08</p>	יום רביעי	טז
2	<p>לימוד יומי: בבלי: חולין סג ירושלמי: בבא מציעא יז תוספתא: נדרים ז ג"ך: יהושע יד משניות: בבא קמא ב זהר: שמות א עמ' רסז-רסח</p>	<p>סו"ז תפילה 10:19 הצות היום 12:42 שקיעה 7:49 צה"כ לשיטת ר"ת ... 9:02</p>	<p>תענית י"ז בתמוז עלות השחר (דק 72) ... 4:22 נץ החמה 5:34 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:12 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:08</p>	יום חמישי	יז
3	<p>לימוד יומי: בבלי: חולין סד ירושלמי: בבא מציעא יח תוספתא: נזיר א ג"ך: יהושע טו משניות: בבא קמא ג זהר: שמות א עמ' רסט-רע</p>	<p>סו"ז תפילה 10:20 הצות היום 12:42 שקיעה 7:49 צה"כ לשיטת ר"ת ... 9:02</p>	<p>עלות השחר (דק 72) ... 4:23 נץ החמה 5:35 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:12 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:08</p>	יום שישי	יח
4	<p>לימוד יומי: בבלי: חולין סה ירושלמי: בבא מציעא יט תוספתא: נזיר ב ג"ך: יהושע טז משניות: בבא קמא ד זהר: שמות א עמ' רעא-רעב</p>	<p>סו"ז תפילה 10:20 הצות היום 12:42 שקיעה 7:49 צה"כ לשיטת ר"ת ... 9:02</p>	<p>שבת קודש פרשת פנחס עלות השחר (דק 72) ... 4:23 נץ החמה 5:35 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:12 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:09</p>	יום שבת	יט

הדלקת נרות (דק 40): 7:09 (דק 20): 7:29

מוצש"ק לשיטת ר"ת: 9:02

אדם צריך לדעת שהנשמה שלו יקרה מאד מאד בשמים! אדם לא יזלזל בנשמה שלו! זה יהלום! זו אבן יקרה! ואדם צריך להאמין בזה ולדעת שהוא ממש אבן טובה ששמים בתוף הכתר של המלך! אם אדם היה יודע את החשיבות שלו, כמה הקדוש ברוך הוא אוהב אותו, היה מבין כמה הקדוש ברוך הוא חפץ בקרבתו! תדבר אל! תלמד את התורה הקדושה שלי! תלמד בי"ת, תלמד פרק בתנ"ך, תבוא לבית הכנסת להתפלל! (משיחותיו של מו"ר הרה"צ שליט"א)